

Zakon o obveznim osiguranjima u prometu

Zbirni podatci

Narodne novine 151-2921/2005, 36-797/2009, 75-1793/2009, 76-1526/2013, 152-2870/2014

Vrijedi/Primjena: od 30.12.2014

Vrijedi na dan: 06.09.2016

[Poveznica do dokumenta na portalu IUS-INFO](#)

Sadržaj po poglavljima

GLAVA I. - OPĆE ODREDBE	1
GLAVA II. - OSIGURANJE PUTNIKA U JAVNOM PROMETU OD POSLJEDICA NESRETNOG SLUČAJA	7
GLAVA III. - OSIGURANJE VLASNIKA VOZILA OD ODGOVORNOSTI ZA ŠTETE NANESENE TREĆIM OSOBAMA	8
GLAVA IV. - OSIGURANJE ZRAČNOG PRIJEVOZNIKA, ODNOSNO OPERATORA ZRAKOPLOVA OD ODGOVORNOSTI ZA ŠTETE NANESENE TREĆIM OSOBAMA I PUTNICIMA	12
GLAVA V. - OSIGURANJE VLASNIKA BRODICE ODNOSNO JAHTE OD ODGOVORNOSTI ZA ŠTETU NANESENU TREĆIM OSOBAMA	14
GLAVA VI. - OBAVLJANJE POSLOVA OBVEZNIH OSIGURANJA	15
GLAVA VII. - GARANCIJSKI FOND	15
GLAVA VIII. - POSEBNE ODREDBE O PROVOĐENJU OSIGURANJA OD AUTOMOBILSKE ODGOVORNOSTI	17
VIII.1. Zaštita oštećenih osoba u prometnim nesrećama u državama članicama	17
VIII.2. Informacijski centar	18
VIII.3. Ured za naknadu	19
VIII.4. Obavljanje poslova u osiguranju od automobilske odgovornosti država članica Europske unije	20
GLAVA IX. - PREKRŠAJNE ODREDBE	20
GLAVA X. - PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE	22

Tekst

GLAVA I. OPĆE ODREDBE

Opća odredba Članak 1.

Ovim se Zakonom uređuju obvezna osiguranja u prometu.

Prijenos pravnih akata Europske unije Članak 1.a

(1) Ovim se Zakonom u pravni poredak Republike Hrvatske prenose sljedeće direktive:

1. Prva Direktiva Vijeća 73/239/EEZ od 24. srpnja 1973. o usklađivanju zakona i drugih propisa koji se odnose na osnivanje i obavljanje poslova izravnog osiguranja, osim životnog osiguranja (SL L 228, 16. 8. 1973.),

2. Direktiva 88/357/EEZ Vijeća od 22. lipnja 1988. o usklađivanju zakona i drugih propisa u odnosu na izravno osiguranje, osim životnog osiguranja, koja propisuje odredbe kako bi se olakšalo ostvarivanje slobode pružanja usluga i izmjeni Direktive 73/239/EEZ (SL L 172, 4. 7. 1988.),

3. Direktiva 90/618/EEZ od 8. studenoga 1990. o izmjeni, posebice u pogledu osiguranja od odgovornosti za upotrebu motornih vozila, Direktive 73/239/EEZ i Direktive 88/357/EEZ o usklađivanju zakona i drugih propisa koji se odnose na izravno osiguranje osim životnog osiguranja (SL L 330, 29. 11. 1990.),

4. Direktiva 92/49/EEZ od 18. lipnja 1992. o usklađivanju zakona i drugih propisa koji se odnose na izravno osiguranje, osim životnog osiguranja, te kojom se izmjenjuje Direktiva 73/239/EEZ i Direktiva 88/357/EEZ (SL L 311, 14. 11. 1997.),

5. Direktiva 2001/17/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 19. ožujka 2001. o sanaciji i likvidaciji društva za osiguranje (SL L 110, 20. 4. 2001.),

6. Direktiva Europskog parlamenta i Vijeća 2009/103/EZ od 16. rujna 2009. u odnosu na osiguranje od građanskopravne odgovornosti u pogledu upotrebe motornih vozila i izvršenje obveze osiguranja od takve odgovornosti (SL L 263, 7. 10. 2009.).

(2) Ovim se Zakonom uređuje provedba sljedećih uredbi Europske unije:

1. Uredba (EZ) br. 785/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. travnja 2004. o zahtjevima za zračne prijevoznike i operatore zrakoplova u vezi s osiguranjem (SL L, 138, 30. 4. 2004.),

2. Uredba (EZ) br. 1137/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 22. listopada 2008. o prilagodbi nekih instrumenata podložnih postupku utvrđenom u članku 251. Ugovora, Odluci Vijeća 1999/468/EZ u vezi s regulatornim postupkom s kontrolom (SL L 311, 21. 11. 2008.),

3. Uredba Komisije (EU) br. 285/2010 od 6. travnja 2010. o izmjeni Uredbe (EZ) br. 785/2004 Europskog parlamenta i Vijeća o zahtjevima za zračne prijevoznike i operatore zrakoplova u vezi s osiguranjem (SL L 87, 7. 4. 2010.).

Obvezna osiguranja u prometu

Članak 2.

(1) Obvezna osiguranja u prometu jesu:

1. osiguranje putnika u javnom prometu od posljedica nesretnog slučaja,
2. osiguranje vlasnika, odnosno korisnika (u daljnjem tekstu: vlasnika) vozila od odgovornosti za štete nanese trećim osobama (u daljnjem tekstu: osiguranje od automobilske odgovornosti),
3. osiguranje zračnog prijevoznika, odnosno operatora zrakoplova od odgovornosti za štete nanese trećim osobama i putnicima,
4. osiguranje vlasnika, odnosno korisnika (u daljnjem tekstu: vlasnika) brodice na motorni pogon (u daljnjem tekstu: brodice), odnosno jahte od odgovornosti za štete nanese trećim osobama.

(2) Odredbe ovoga Zakona ne odnose se na prijevozna sredstva Oružanih snaga Republike Hrvatske.

(3) Za naknadu štete koja je nastala uporabom prijevoznog sredstva iz stavka 2. ovoga članka jamči Republika Hrvatska.

Pojmovi

Članak 3.

(1) Pojedini pojmovi, u smislu ovoga Zakona, imaju sljedeće značenje:

1. »*prometna nesreća*« je događaj kod kojega je šteta nastala zbog uporabe prijevoznog sredstva,
2. »*prijevozno sredstvo*« je vozilo, zrakoplov, brodice, odnosno jahta,
3. »*korisnik prijevoznog sredstva*« je fizička ili pravna osoba koja voljom vlasnika stvarno raspolaze prijevoznim sredstvom,
4. »*ugovaratelj osiguranja*« je osoba koja je s društvom za osiguranje sklopila ugovor o osiguranju,
5. »*osiguranik*« je osoba čiji je imovinski interes osiguran,
6. »*vozač*« je osoba koja upravlja prijevoznim sredstvom,

7. »*odgovorni osiguratelj*« je društvo za osiguranje s kojim je vlasnik prijevoznog sredstva, a kojim je prouzročena šteta, sklopio ugovor o osiguranju od odgovornosti za štetu nanese trećim osobama,

8. »*oštećena osoba*« je svaka osoba kojoj je nanese šteta na stvarima i/ili na osobama, koja na temelju ovoga Zakona ima pravo podnijeti odštetni zahtjev,

9. »*vozilo*« je svako motorno vozilo namijenjeno za promet na kopnu koje se kreće snagom vlastita motora, ali se ne kreće po tračnicama, i svako priključno vozilo, priključeno ili ne, koje podliježe obvezi registracije te po propisima o registraciji mora imati prometnu dozvolu,

10. »*osigurana svota*« je iznos do kojega je osiguran imovinski interes, posebno za štete na stvarima te posebno za štete na osobama,

11. »*priključno vozilo*« je svako vozilo namijenjeno da ga vuče motorno vozilo,

12. »*neosigurano vozilo*« je vozilo iz točke 9. ovoga članka za koje nije sklopljen ugovor o osiguranju od automobilske odgovornosti ili je trajanje osiguranja isteklo, a ugovor o osiguranju nije produžen ni u početnom roku,

13. »*nepoznato vozilo*« je vozilo iz točke 9. ovoga članka koje nije bilo moguće identificirati, kao ni njegova odgovornog osiguratelja,

14. »*počekni rok*« je razdoblje od najviše 30 dana nakon isteka ugovora o osiguranju u kojem se prava i dužnosti iz ugovora o osiguranju produžuju,

15. »*zrakoplov*« je svaka naprava koja se održava u atmosferi zbog reakcije zraka osim reakcije zraka u odnosu na Zemljinu površinu,

prestanak važenja

16. »*zračni prijevoznik*« je poduzetnik koji posjeduje valjanu operativnu licenciju ili jednakovrijedan dokument,

prestanak važenja

17. »*operator zrakoplova*« je osoba ili tijelo, a nije zračni prijevoznik, koji kontinuirano ima mogućnost stvarne uporabe ili operiranja zrakoplovom; fizička ili pravna osoba na koju je zrakoplov registriran, a pretpostavlja se da je operator zrakoplova, osim ako dokaže da je operator neka druga fizička ili pravna osoba,

prestanak važenja

18. »*let zrakoplova*« u odnosu na:

prestanak važenja

—putnika i njegovu osobnu prtljagu koja se nalazi u kabini zrakoplova, je vrijeme prijevoza putnika zrakoplovom, uključujući njihov ukreaj i iskreaj,

prestanak važenja

—teret i predanu prtljagu je vrijeme prijevoza prtljage i tereta od trenutka predaje prtljage ili tereta zračnom prijevozniku do trenutka njihove isporuke ovlaštenom primatelju,

prestanak važenja

—treće osobe je uporaba zrakoplova od trenutka davanja snage motorima u svrhu vožnje po površini zemlje (tlu) ili stvarnog uzlijetanja do trenutka kada je zrakoplov na površini zemlje (tlu), a njegovi motori su potpuno zaustavljeni, kao i kretanje zrakoplova pomoću vozila za tegljenje ili potiskivanje odnosno pomoću sila koje su tipične za pogon ili uzgon zrakoplova, osobito zračnih struja,

prestanak važenja

19. »*brodica*« je plovni objekt namijenjen za plovidbu morem koji nije brod ili jahta, a čija ukupna snaga potisnih strojeva prelazi 15 kW, određen u članku 5. točki 15. Pomorskog zakonika,

20. »*jahta*« je plovni objekt za šport i razonodu čija je duljina veća od 12 metara te koji je osim posade ovlašten prevoziti najviše 12 putnika, određen u članku 5. točki 20. Pomorskog zakonika,

21. »*društvo za osiguranje*« je društvo za osiguranje koje ima dozvolu nadzornog tijela za obavljanje poslova obveznih osiguranja u prometu, društvo za osiguranje države članice koje poslove obveznih osiguranja u prometu ima pravo obavljati neposredno ili preko podružnice, odnosno strano društvo za osiguranje koje poslove obveznih osiguranja u prometu obavlja preko podružnice uz dozvolu nadzornog tijela,

21.a »*država članica*« je država članica Europske unije i država potpisnica Ugovora o Europskom gospodarskom prostoru,

22. »*područje država članica Sustava zelene karte osiguranja*« je područje država potpisnica Kretskog sporazuma,

23. »*Multilateralni sporazum*« je sporazum sklopljen između nacionalnih ureda za osiguranje država članica EEA (Europskog gospodarskog prostora) i drugih pridruženih država po kojem se službena registarska pločica države članice u kojoj je vozilo uobičajeno stacionirano smatra dokazom o postojanju valjanog osiguranja od automobilske odgovornosti,

24. »*područje na kojem je vozilo uobičajeno stacionirano*« je područje države članice Multilateralnog sporazuma:

- čiju registarsku pločicu vozilo nosi, bez obzira jesu li pločice trajne ili privremene,

- u kojoj su izdane tablice osiguranja ili znak raspoznavanja sličan registarskoj pločici koju vozilo nosi u slučaju kada registracija za određeni tip vozila nije potrebna,

- u kojoj vlasnik vozila ima prebivalište u slučaju kada za određeni tip vozila nije potrebna registarska pločica niti tablica osiguranja niti drugi znak raspoznavanja sličan registarskoj pločici,

- u kojoj se prometna nesreća dogodila u slučaju kada vozilo koje je sudjelovalo u prometnoj nesreći nema nikakvu registarsku pločicu ili ima registarsku pločicu koja ne odgovara ili više ne odgovara vozilu,

25. »*Kretski sporazum*« je sporazum kojim se uređuju međusobni odnosi između nacionalnih ureda za osiguranje država članica Sustava zelene karte osiguranja,

26. »*Zelena karta osiguranja*« je međunarodna karta osiguranja od automobilske odgovornosti koju izdaje nacionalni ured za osiguranje kao dokaz o postojanju valjanog osiguranja od automobilske odgovornosti na području država članica Sustava zelene karte osiguranja,

27. »*kamata*« u smislu ovoga Zakona je zakonska zatezna kamata koju plaća dužnik kada novčanu obvezu ne izvrši u propisanom roku,

28. »Posebno pravo vučenja (Special Drawing Rights; dalje u tekstu: SDR)« je obračunska jedinica koju određuje Međunarodni monetarni fond;

prestanak važenja

29. »Najviša dopuštena masa zrakoplova pri uzlijetanju (Maximum Take-Off Mass; dalje u tekstu: MTOM)« je najviša dopuštena masa zrakoplova pri uzlijetanju koja odgovara certificiranoj masi specifičnoj za svaki tip zrakoplova i koja je utvrđena u svjedodžbi o plovidbenosti zrakoplova;

prestanak važenja

30. »Nadzorno tijelo« je Hrvatska agencija za nadzor financijskih usluga osnovana posebnim zakonom;

31. »komercijalna operacija« je operacija za naknadu i/ili najam;

prestanak važenja

32. ECAA sporazum je mnogostrani sporazum između Europske zajednice i njezinih država članica, Republike Albanije, Bosne i Hercegovine, Republike Bugarske, Republike Hrvatske, Bivše Jugoslavenske Republike Makedonije, Republike Island, Republike Crne Gore, Kraljevine Norveške, Rumunjske, Republike Srbije i Misije privremene Uprave Ujedinjenih naroda na Kosovu u uspostavi Europskog zajedničkog zračnog prostora.

Dužnost sklapanja i obnove osiguranja

Članak 4.

- (1) Vlasnik prijevoznog sredstva dužan je za osiguranja iz članka 2. stavka 1. ovoga Zakona, prije uporabe prijevoznog sredstva u prometu, sklopiti ugovor o osiguranju te ga obnavljati sve dok je prijevozno sredstvo u prometu.
- (2) Ako prijevozno sredstvo podliježe obvezi registracije te prema propisima o registraciji mora imati prometnu dozvolu, tijelo nadležno za registraciju smije izdati prometnu dozvolu ili drugu odgovarajuću ispravu, produžiti njezinu valjanost tek nakon što vlasnik prijevoznog sredstva na čije će se ime prijevozno sredstvo registrirati predoči dokaz o tome da je sklopio ugovor o osiguranju za osiguranje koje je prema ovome Zakonu obvezno.
- (3) Ako je prijevozno sredstvo, sukladno propisima o registraciji, evidentirano na korisnika prijevoznog sredstva, odredbe ovoga Zakona koje vrijede za vlasnika prijevoznog sredstva na odgovarajući se način primjenjuju i na korisnika prijevoznog sredstva.

Suosigurane osobe

Članak 5.

Osiguranjem vlasnika prijevoznog sredstva od odgovornosti za štetu nanесenu trećim osobama pokrivene su i štete koje prouzroče osobe koje voljom vlasnika sudjeluju u uporabi prijevoznog sredstva.

Obveze vozača

Članak 6.

(1) Vozač je obvezan za vrijeme uporabe prijevoznog sredstva u prometu imati policu osiguranja ili drugi dokaz o sklopljenom ugovoru o osiguranju koji mora predočiti na zahtjev ovlaštene službene osobe.

(2) Iznimno od odredbe stavka 1. ovoga članka, zračni prijevoznik ili operator zrakoplova obvezan je policu osiguranja ili drugi dokaz o sklopljenom ugovoru o osiguranju za obvezno osiguranje iz članka 2. stavka 1. ovoga Zakona za osiguranje putnika u zrakoplovu i osiguranje iz članka 2. stavka 1. točke 3. ovoga Zakona predočiti na zahtjev ovlaštene službene osobe prije nego što zrakoplov poleti.

prestanak važenja

(3) Vozač je obvezan, u slučaju prometne nesreće, osobne podatke i podatke o osiguranjima koja su prema ovome Zakonu obvezna dati svim sudionicima prometne nesreće, koji na osnovi tih osiguranja imaju pravo podnositi odštetne zahtjeve.

Dužnost dostavljanja podataka o prometnoj nesreći

Članak 7.

Tijela ovlaštena za nadzor u prometu i pravosudna tijela te druga tijela koja vode postupak u povodu prometne nesreće, odnosno koja raspolažu podacima vezanim uz prometnu nesreću (zdravstvene ustanove, zavodi koji obavljaju poslove zdravstvenoga, mirovinskog ili invalidskog osiguranja i druga tijela) omogućit će društvima za osiguranje, odnosno Hrvatskom uredu za osiguranje pristup podacima o prometnoj nesreći potrebnim za rješavanje odštetnog zahtjeva.

Ugovor o obveznom osiguranju i njegov učinak

Članak 8.

- (1) Društvo za osiguranje dužno je sklopiti ugovor o osiguranju sukladno ovome Zakonu i uvjetima za osiguranje.
- (2) Društvo za osiguranje ne može odbiti ponudu za sklapanje ugovora o osiguranju ako ponuditelj prihvaća uvjete pod kojima društvo za osiguranje provodi tu vrstu osiguranja.
- (3) Uvjeti za osiguranje sastavni su dio ugovora o osiguranju te ih je društvo za osiguranje pri sklapanju ugovora o osiguranju dužno uručiti ugovaratelju osiguranja.
- (4) Uvjetima za osiguranje utvrđuju se odnosi između ugovornih strana koji nisu ili nisu u potpunosti utvrđeni ovim Zakonom.
- (5) Obveza društva za osiguranje iz ugovora o osiguranju počinje

po isteku 24-tog sata dana koji je u ispravi o osiguranju naveden kao početak osiguranja, a prestaje po isteku 24-tog sata koji je u ispravi o osiguranju naveden kao dan isteka trajanja osiguranja, ako nije drugačije ugovoreno.

(6) Kod ugovora o osiguranju sklopljenog na jednu ili više godina, prava i obveze iz ugovora o osiguranju produžuju se nakon isteka ugovora o osiguranju za najviše 30 dana (počekni rok) ako društvu za osiguranje najmanje tri dana prije isteka trajanja osiguranja nije uručena izjava ugovaratelja osiguranja da ne pristaje na produženje ugovora o osiguranju.

(7) Ako se u počeknom roku iz stavka 6. ovoga članka dogodi osigurani slučaj, ugovaratelj osiguranja obavezan je platiti premiju osiguranja za cijelu sljedeću godinu osiguranja.

(8) Ako u počeknom roku iz stavka 6. ovoga članka ugovaratelj osiguranja sklopi ugovor o osiguranju s drugim društvom za osiguranje, prethodni osiguratelj ima pravo na premiju osiguranja za razdoblje do dana sklapanja ugovora o osiguranju s drugim društvom za osiguranje, i to razmjerno razdoblju njegova osigurateljnog pokrivanja.

(9) Ako društvo za osiguranje utvrdi da je vlasniku vozila isteklo osigurateljno pokrivanje, dužno je o tome obavijestiti nadležno tijelo unutarnjih poslova u roku od 15 dana.

(10) Ako društvo za osiguranje utvrdi da je vlasniku prijevoznog sredstva isteklo osigurateljno pokrivanje, dužno je o tome obavijestiti Informacijski centar Hrvatskog ureda za osiguranje u roku od 15 dana.

(11) Društvo za osiguranje dužno je sklopiti ugovor o osiguranju sukladno cjenicima premija osiguranja.

Teritorijalna valjanost osiguranja Članak 9.

(1) Ugovor o osiguranju za obvezna osiguranja iz članka 2. stavka 1. točke 1. i 4. ovoga Zakona mora pokrivati štete nastale na području Republike Hrvatske.

(2) Ugovor o osiguranju za obvezno osiguranje iz članka 2. stavka 1. točke 2. ovoga Zakona mora pokrivati štete nastale na području Republike Hrvatske i teritoriju država članica Sustava zelene karte osiguranja.

(3) Osigurateljno pokrivanje za obvezno osiguranje iz članka 2. stavka 1. točke 2. ovoga Zakona odnosi se na područje Republike Hrvatske i područje država članica Sustava zelene karte osiguranja, ako nije drugačije ugovoreno.

Izveštavanje nadzornog tijela o uvjetima i cjenicima premija osiguranja Članak 10.

(1) Društvo za osiguranje dužno je obavijestiti nadzorno tijelo o uvjetima osiguranja koje koristi za osiguranja iz članka 2. ovoga Zakona najkasnije 60 dana prije njihove primjene i to u svrhu

provjere jesu li sukladni s propisima, osiguravateljskim načelima i pravilima struke. Društvo za osiguranje dužno je oblikovati premije osiguranja na temelju aktuarskih metoda i načela tako da omogućuju trajno ispunjavanje svih obveza društva za osiguranje iz ugovora o osiguranju uključivo i formiranje dostatnih tehničkih pričuva za navedeno osiguranje. Nadzorno tijelo može tražiti od društva za osiguranje dostavu cjenika premija, tehničkih podloga i ostalih elemenata korištenih za izračun premija osiguranja, a u svrhu provjere jesu li usklađeni s propisima Republike Hrvatske.

~~(2) Ako nadzorno tijelo utvrdi da uvjeti osiguranja i tehnička podloga iz stavka 1. ovoga članka nisu sukladni s propisima, aktuarskim načelima i pravilima struke, donijet će mjeru da ih društvo za osiguranje izmijeni sukladno propisima.~~

prestanak važenja pristupom RH u EU

~~(3) Ako je nadzorno tijelo donijelo mjeru iz stavka 2. ovoga članka, društvo za osiguranje ne smije primjenjivati uvjete osiguranja i cjenike premije osiguranja zbog kojih je ta mjera donesena.~~

prestanak važenja pristupom RH u EU

Pravo oštećene osobe na podnošenje neposrednog zahtjeva Članak 11.

(1) Odštetni zahtjev po osnovi osiguranja iz članka 2. stavka 1. ovoga Zakona oštećena osoba može podnijeti neposredno odgovornom osiguratelju.

(2) Ako oštećena osoba podnese odštetni zahtjev neposredno odgovornom osiguratelju, u odgovoru na takav zahtjev odgovorni osiguratelj ne može isticati prigovore koje bi na temelju zakona ili ugovora o osiguranju mogao istaknuti prema osiguranoj osobi zbog nepridržavanja zakona ili ugovora o osiguranju.

(3) Društva za osiguranje mogu sklopiti sporazum prema kojem odštetni zahtjev po osnovi osiguranja od automobilske odgovornosti može rješavati društvo za osiguranje kod kojeg je oštećena osoba sklopila ugovor o osiguranju od automobilske odgovornosti.

Postupak i rokovi za rješavanje odštetnih zahtjeva te pravo oštećene osobe na podnošenje tužbe Članak 12.

(1) Odgovorni osiguratelj je dužan u roku od 60 dana od dana primitka odštetnog zahtjeva utvrditi osnovanost i visinu toga zahtjeva te dostaviti podnositelju zahtjeva:

1. obrazloženu ponudu za naknadu štete, ako su odgovornost za naknadu štete te visina štete nesporne, ili

2. utemeljen odgovor na sve točke iz odštetnog zahtjeva u slučaju ako su odgovornost za naknadu štete ili visina štete sporne.

(2) Ako odgovorni osiguratelj u roku iz stavka 1. ovoga članka

oštećenoj osobi ne dostavi obrazloženu ponudu za naknadu štete, odnosno utemeljeni odgovor, oštećena osoba može protiv njega podnijeti tužbu. Tužba podnesena protiv odgovornog osiguratelja ili odgovorne osobe prije protoka roka iz stavka 1. ovoga članka smatrat će se preuranjenom.

(3) Odgovorni osiguratelj je dužan isplatiti iznos naknade štete u roku iz stavka 1. ovoga članka. U slučaju nemogućnosti utvrđenja visine konačnog iznosa štete, odgovorni osiguratelj je oštećenoj osobi dužan isplatiti iznos nespornog iznosa naknade štete kao predujam u roku propisanom stavkom 1. ovoga članka.

(4) U slučaju neizvršenja obveze isplate naknade štete ili nespornog iznosa naknade štete, u roku iz stavka 1. ovoga članka, oštećena osoba uz dužni iznos naknade štete, odnosno uz dužni nesporni iznos naknade štete ima pravo i na isplatu iznosa kamate, i to od dana podnošenja odštetnog zahtjeva.

(5) U slučaju neimovinske štete u postupku pred odgovornim osigurateljem oštećena osoba ima pravo priložiti nalaz i mišljenje neovisnog vještaka kojeg je osobno izabrala.

Mjere nadzornog tijela

Članak 13.

(1) Nadzorno tijelo može društvu za osiguranje koje krši odredbe ovoga Zakona izreći jednu ili više primjerenih mjera, a koje mogu biti:

1. opomena,
2. rješenje za otklanjanje utvrđene nezakonitosti i nepravilnosti,
3. javno objavljivanje informacije o nekorektnim postupcima odgovornog osiguratelja na njegov trošak,
4. oduzimanje odobrenja za obavljanje funkcije člana uprave,
5. privremeno ili stalno oduzimanje dozvole za obavljanje poslova obveznih osiguranja u prometu u kojima su teže prekršene odredbe ovoga Zakona,
6. podnošenje optužnog prijedloga,
7. drugu primjerenu mjeru ili mjere koje nadzorno tijelo ocijeni potrebnim.

(2) Prilikom određivanja nadzorne mjere nadzorno tijelo uzet će u obzir:

1. težinu, odnosno posljedicu neizvršavanja ili nepravodobnog izvršavanja obveza društva za osiguranje,
2. stupanj ugrožavanja stabilnosti tržišta osiguranja,
3. dosadašnje slučajeve i stupnjeve utvrđenih nepravilnosti i nezakonitosti u poslovanju društva za osiguranje,

4. pokazanu spremnost uprave društva za osiguranje da otkloni utvrđene nepravilnosti u poslovanju društva za osiguranje,

5. težinu, odnosno posljedicu utvrđene nezakonitosti, odnosno nepravilnosti.

Subrogacijski zahtjevi društava za osiguranje

Članak 14.

Društvo za osiguranje koje je nadoknadilo štetu oštećenoj osobi ili platilo osigurani iznos, a na temelju ovoga Zakona nije bilo u obvezi, ima pravo na naknadu od osobe koja je odgovorna za štetu i to isplaćenog iznosa štete, kamate i troškova.

Primjena pojedinih odredbi ovoga Zakona na Hrvatski ured za osiguranje

Članak 15.

(1) Odredbe članka 11., 12., 13. i 14. ovoga Zakona koje se odnose na društvo za osiguranje na odgovarajući se način primjenjuju i na Hrvatski ured za osiguranje.

(2) U slučaju iz stavka 1. ovoga članka, iznosi za naknadu štete kada je nadležan Hrvatski ured za osiguranje isplaćuju se iz Garancijskog fonda.

(3) Obradu i isplatu šteta iz stavka 2. ovoga članka Hrvatski ured za osiguranje može povjeriti svome članu.

Statistički i drugi podaci

Članak 16.

(1) Društva za osiguranje i Hrvatski ured za osiguranje dužni su prikupljati, obrađivati i voditi statističke i druge podatke o osiguranjima iz članka 2. stavka 1. ovoga Zakona.

(2) Statistički podaci iz stavka 1. ovoga članka osobito su podaci o osiguranicima, štetnim događajima, procjeni i likvidaciji šteta. Podaci o štetama vode se odvojeno za štete zbog smrti, tjelesne ozljede i oštećenja zdravlja te uništenja ili oštećenja stvari.

(3) Društva za osiguranje i Hrvatski ured za osiguranje dužni su podatke iz stavka 1. ovoga članka obrađivati primjenom statističkih standarda osiguranja, sukladno propisima o zaštiti osobnih podataka i propisima o zaštiti podataka.

(4) Hrvatski ured za osiguranje propisuje sadržaj i oblik podataka iz stavka 1. ovoga članka te način i rokove dostavljanja podataka.

(5) Hrvatski ured za osiguranje dužan je podatke iz stavka 1. ovoga članka dostaviti nadzornom tijelu i ministarstvu nadležnom za financije na njihov zahtjev.

(6) Hrvatski ured za osiguranje dostavlja nacionalnim uredima država članica ili trećih država članica Sustava zelene karte, neovisno o obvezi osiguranja iz članka 22. ovoga Zakona, sljedeće:

1. podatak o području Republike Hrvatske na kojem je vozilo uobičajeno stacionirano i njegovoj registarskoj pločici, ako postoji,

2. podatak o osiguranju vozila, u pravilu naveden na zelenoj karti koju ima korisnik vozila, ako to zahtijeva država članica na čijem je području vozilo uobičajeno stacionirano.

(7) Hrvatski ured za osiguranje obavezan je podatke iz stavka 6. ovoga članka dostaviti nacionalnom uredu za osiguranje država članica ili trećih država članica Sustava zelene karte, na njihov zahtjev.

GLAVA II. OSIGURANJE PUTNIKA U JAVNOM PROMETU OD POSljedICA NESRETNOG SLUČAJA

Obveza sklapanja ugovora o osiguranju

Članak 17.

(1) Vlasnici prijevoznih sredstava koja se koriste za prijevoz putnika u javnom prometu dužni su sklopiti ugovor o osiguranju putnika od posljedica nesretnog slučaja.

(2) Ugovor iz stavka 1. ovoga članka dužni su sklopiti:

1. vlasnici autobusa kojima se obavlja javni prijevoz u gradskom, međugradskom i međunarodnom linijskom i izvanlinijskom prometu,

2. vlasnici autobusa koji prevoze radnike na posao i s posla te autobusa kojim se prevoze turisti,

3. vlasnici taksi automobila i rent-a-car vozila kad se iznajmljuju s vozačem,

4. vlasnici tračnih vozila za prijevoz putnika,

5. vlasnici brodica i jahti u pomorskoj plovidbi, svih vrsta riječnih i jezerskih plovila, uključujući skele i splavi koje na redovitim linijama slobodno prevoze putnike, uključujući krstarenje i prijevoz turista,

6. vlasnici svih vrsta brodica i jahti, plovila i čamaca unutarnje plovidbe koji se iznajmljuju s najmanje jednim članom posade,

7. zračni prijevoznici, odnosno operatori zrakoplova kojima se obavlja prijevoz osoba i stvari u javnom zračnom prometu,

8. vlasnici svih ostalih prijevoznih sredstava, bez obzira na vrstu pogona, kojima se uz naplatu prijevoza prevoze putnici u javnom prometu.

Putnici u prijevoznom sredstvu

Članak 18.

(1) Putnicima se smatraju osobe koje se radi putovanja nalaze u jednom od prijevoznih sredstava određenih za obavljanje javnog prometa, bez obzira na to jesu li već kupile voznu kartu, a također i osobe koje se nalaze u krugu kolodvora, pristaništa i zrakoplovne luke ili u neposrednoj blizini prijevoznog sredstva prije ukrcavanja, odnosno nakon iskrcavanja, koje su

namjeravale putovati određenim prijevoznim sredstvom ili su njime putovale, osim osoba koje su zaposlene na prijevoznom sredstvu.

(2) Putnicima iz stavka 1. ovoga članka smatraju se i osobe koje imaju pravo na besplatnu vožnju.

(3) Putnik iz stavka 1. ovoga članka je i svaka osoba koja se u zrakoplovu iz članka 17. stavka 2. točke 7. ovoga Zakona nalazi uz pristanak zračnog prijevoznika, odnosno operatora zrakoplova, osim članova letačke i kabinske posade zrakoplova koji su u službi za vrijeme leta zrakoplova.

Obveza društva za osiguranje i osigurana svota

Članak 19.

(1) Obvezu društva za osiguranje iz ugovora o osiguranju iz članka 17. stavka 1. ovoga Zakona predstavlja osigurana svota važeća na dan štetnog događaja, ako ugovorom o osiguranju nije određena viša osigurana svota.

(2) Najniža osigurana svota po jednom štetnom događaju određena ugovorom o osiguranju iz članka 17. ovoga Zakona za prijevozno sredstvo iz članka 17. stavka 2. točke 1. do 8. ovoga Zakona po jednom putniku iznosi:

– za slučaj smrti 40.000,00 kuna,

– za slučaj trajnog invaliditeta 80.000,00 kuna.

(3) Odluku o povećanju osigurane svote iz stavka 2. ovoga članka donosi Vlada Republike Hrvatske na prijedlog nadzornog tijela.

(4) Odluka iz stavka 3. ovoga članka objavljuje se u »Narodnim novinama«.

Pravo na naknadu štete

Članak 20.

(1) Putnik kojemu se dogodi nesretni slučaj, odnosno prema uvjetima osiguranja određeni korisnik u slučaju smrti putnika, ima pravo zahtijevati da društvo za osiguranje kod kojega je sklopljeno osiguranje neposredno njemu izvrši svoju obvezu iz ugovora o osiguranju.

(2) Ako je za nastalu štetu odgovoran vlasnik prijevoznog sredstva koji je sklopio ugovor o osiguranju putnika u javnom prometu, u naknadu štete koja pripada oštećenoj osobi na temelju osiguranja od automobilske odgovornosti ne uračunava se iznos koji pripada oštećenoj osobi po osnovi obveznog osiguranja putnika u javnom prometu.

Naknada štete neosiguranim putnicima

Članak 21.

Ako vlasnik prijevoznog sredstva nije sklopio ugovor o osiguranju putnika sukladno odredbama ovoga Zakona, a dogodio se

nesretni slučaj, putnik odnosno osoba koja bi bila korisnik osiguranja, u slučaju da je ugovor o osiguranju bio sklopljen, može isplatu osiguranog iznosa zahtijevati od Hrvatskog ureda za osiguranje.

GLAVA III. OSIGURANJE VLASNIKA VOZILA OD ODGOVORNOSTI ZA ŠTETE NANESENE TREĆIM OSOBAMA

Obveza sklapanja ugovora o osiguranju Članak 22.

(1) Vlasnik vozila dužan je sklopiti ugovor o osiguranju od odgovornosti za štetu koju uporabom vozila može nanijeti trećim osobama zbog smrti, tjelesne ozljede, narušavanja zdravlja, uništenja ili oštećenja stvari.

(2) Ugovorom o osiguranju iz stavka 1. ovoga članka pokrivene su i štete zbog smrti, tjelesne ozljede, narušavanja zdravlja, uništenja ili oštećenja stvari putnika u vozilu kojim je prouzročena šteta.

(3) Ugovorom o osiguranju iz stavka 1. ovoga članka pokrivene štete su štete nastale od vozila koja se kreću javnim cestama i ostalim površinama na kojima se odvija promet, a koja podliježu obvezi registracije te po propisima o registraciji moraju imati prometnu dozvolu.

(4) Osiguranje od automobilske odgovornosti ne pokriva štetu na stvarima koje je vlasnik vozila, kojim je prouzročena šteta, preuzeo radi prijevoza, a nalazile su se u vozilu ili na vozilu kojim je prouzročena šteta.

(5) Osiguranje od automobilske odgovornosti pokriva štetu nastalu od vučnog vozila kao i štetu nastalu od priključnog vozila.

(6) Ako je šteta nastala od vučnog ili priključnog vozila dok su oba vozila bila spojena i činila jednu cjelinu ili ako je šteta nastala tijekom vožnje nakon odvajanja priključnog vozila, za štetu trećim osobama solidarno odgovaraju vlasnici obaju vozila, pa oštećena osoba može podnijeti odštetni zahtjev ili osiguratelju vučnog vozila ili osiguratelju priključnog vozila.

(7) Društvo za osiguranje koje je na temelju stavka 5. ovoga članka oštećenoj osobi nadoknadilo štetu, ima pravo na naknadu isplaćenog iznosa, kamatu i troškove od osiguratelja vučnog, odnosno priključnog vozila ako postoji odgovornost njegovog osiguranika za štetu i u okviru njegove odgovornosti.

(8) Društvo za osiguranje dužno je na zahtjev svog osiguranika izdati potvrdu o eventualno postavljenim odštetnim zahtjevima trećih osoba na temelju osiguranja od automobilske odgovornosti svog osiguranika.

(9) Potvrda iz stavka 7. ovoga članka mora pokrivati razdoblje od najmanje posljednjih pet godina postojanja osigurateljnog

pokrća, a društvo za osiguranje dužno ju je izdati u roku od 15 dana od dana podnošenja zahtjeva.

(10) Trećom osobom iz stavka 1. ovoga članka smatra se i primatelj leasinga koji je ugovaratelj osiguranja i korisnik vozila, a nije odgovoran za prometnu nesreću u kojoj mu je prouzročena šteta od vozila istoga davatelja leasinga.

Isključenje iz osiguranja Članak 23.

Po osnovi osiguranja od automobilske odgovornosti pravo na naknadu štete nema:

1. vozač vozila kojim je prouzročena šteta te njegovi srodnici i druge fizičke ili pravne osobe glede štete zbog smrti ili tjelesne ozljede vozača,

2. vlasnik, suvlasnik, odnosno zajednički vlasnik te svaki drugi korisnik vozila kojim je prouzročena šteta i to na naknadu štete na stvarima,

3. suputnik koji je dragovoljno ušao u vozilo kojim je uzrokovana šteta a kojim je upravljao neovlašteni vozač, ako osiguratelj dokaže da je ta okolnost suputniku bila poznata,

4. suputnik koji je dragovoljno ušao u neregistrirano vozilo bez istaknutih registarskih oznaka na vozilu, ako osiguratelj dokaže da je ta okolnost suputniku bila poznata,

5. suputnik koji je dragovoljno ušao u neosigurano vozilo kojim je uzrokovana šteta, ako Hrvatski ured za osiguranje dokaže da je ova okolnost suputniku bila poznata,

~~6. oštećena osoba koja je vlasnik ili vozač neosiguranog vozila koje je sudjelovalo u prometnoj nesreći,~~

~~brisan, primjena od 1.7.2013.~~

6. oštećena osoba kojoj je šteta nastala:

- zbog uporabe vozila na športskim priredbama koje se održavaju na cesti ili dijelu ceste zatvorenom za promet drugim vozačima, a kojih je cilj postizanje najveće ili najveće prosječne brzine, odnosno na vježbama za te priredbe,

- zbog djelovanja nuklearne energije za vrijeme prijevoza radioaktivnog materijala,

- zbog ratnih operacija, pobuna ili terorističkog čina, s tim da društvo za osiguranje u tom slučaju mora dokazati da je šteta prouzročena takvim događajem.

Naknada štete u slučaju gubitka prava iz osiguranja Članak 24.

(1) Osigurana osoba gubi prava iz osiguranja u sljedećim slučajevima:

1. ako vozač nije koristio vozilo u svrhu kojoj je namijenjeno,
 2. ako vozač nije imao važeću vozačku dozvolu odgovarajuće vrste ili kategorije, osim ako je za vrijeme poduke iz vožnje vozilom upravljao kandidat za vozača motornog vozila, uz poštivanje svih propisa kojima se ta poduka uređuje,
 3. ako je vozaču oduzeta vozačka dozvola ili je isključen iz prometa ili ako mu je izrečena zaštitna mjera zabrane upravljanja vozilom određene vrste ili kategorije ili mjera prestanka važenja vozačke dozvole odnosno zaštitna mjera zabrane uporabe inozemne vozačke dozvole na teritoriju Republike Hrvatske,
 4. ako je vozač upravljao vozilom pod utjecajem alkohola iznad ugovorene granice, droga te psihoaktivnih lijekova ili drugih psihoaktivnih tvari,
 5. ako je vozač štetu prouzročio namjerno,
 6. ako je šteta nastala zbog toga što je vozilo bilo tehnički neispravno, a ta je okolnost vozaču vozila bila poznata.
 7. ako je šteta prouzročena kaznenim djelom obijesne vožnje u cestovnom prometu za koje je donesena pravomoćna sudska presuda.
- (2) Gubitak prava iz osiguranja na temelju stavka 1. točke 1. do 7. ovoga članka nema utjecaja na pravo oštećene osobe na naknadu štete te oštećena osoba može podnijeti odštetni zahtjev odgovornom osiguratelju.
- (3) Društvo za osiguranje koje je temeljem stavka 1. točke 5. i 7. ovoga članka oštećenoj osobi isplatilo štetu ima pravo od osobe koja je odgovorna za štetu na naknadu cjelokupno isplaćenog iznosa štete, na kamatu i troškove, a u slučaju iz stavka 1. točke 1., 2., 3., 4. i 6. ovoga članka najviše do iznosa 12 prosječnih neto-plaća prema zadnjem službenom izvješću Državnog zavoda za statistiku.

Naknada štete u slučaju neovlaštene vožnje Članak 25.

- (1) Ako je štetu prouzročio vozač koji je neovlašteno upravljao vozilom, oštećena osoba može podnijeti odštetni zahtjev odgovornom osiguratelju, osim u slučaju iz članka 23. stavka 1. točke 3. ovoga Zakona.
- (2) Neovlaštenim vozačem smatra se osoba koja je u vrijeme štetnog događaja bez suglasnosti vlasnika upotrijebila vozilo, a nije kod njega zaposlena u vezi s pogonom motornog vozila, nije ni član njegovoga obiteljskog kućanstva, a niti joj je vlasnik vozilo predao u posjed.
- (3) Društvo za osiguranje koje je oštećenoj osobi isplatilo štetu ima pravo od osobe koja je odgovorna za štetu na naknadu cjelokupno isplaćenog iznosa štete, kamata i troškova.

Obveza društva za osiguranje i osigurana svota Članak 26.

(1) Obvezu društva za osiguranje iz ugovora o osiguranju iz članka 22. ovoga Zakona predstavlja osigurana svota važeća na dan štetnog događaja, ako ugovorom o osiguranju nije ugovoren viši iznos.

(2) Najniža osigurana svota po jednom štetnom događaju određena ugovorom o osiguranju iz stavka 1. ovoga članka iznosi:

prestanak važenja

1. Za štetu zbog smrti, tjelesne ozljede i oštećenja zdravlja nanesenu:

prestanak važenja

— autobusom i teretnim vozilom, odnosno priključnim vozilom 6.500.000,00 kuna,

prestanak važenja

— vozilom kojim se prevoze opasne tvari 8.000.000,00 kuna,

prestanak važenja

— ostalim vozilima, odnosno nepoznatim vozilima 3.500.000,00 kuna,

prestanak važenja

2. Za štetu zbog uništenja ili oštećenja stvari nanesenu:

prestanak važenja

— autobusom i teretnim vozilom, odnosno priključnim vozilom 3.500.000,00 kuna,

prestanak važenja

— vozilom kojim se prevoze opasne tvari 4.000.000,00 kuna,

prestanak važenja

— ostalim vozilima, odnosno nepoznatim vozilima 1.500.000,00 kuna.

prestanak važenja

(3) Ako ima više oštećenih osoba, a ukupna šteta je veća od iznosa iz stavka 8. ovoga članka, prava oštećenih osoba prema društvu

za osiguranje razmjerno se smanjuju, a prednost u redosljedu namirenja štete imaju oštećene fizičke osobe.

(4) Društvo za osiguranje koje je isplatilo jednoj oštećenoj osobi iznos veći od onoga koji joj pripada s obzirom na razmjerno sniženje naknade, jer unatoč poduzetim mjerama nije moglo znati da postoje i druge oštećene osobe, ostaje u obvezi prema tim drugim osobama samo do visine iznosa iz stavka 8. ovoga članka.

(5) Društvo za osiguranje kod kojega se vlasnik vozila osigurao od automobilske odgovornosti, dužno je štetu koja je uporabom vozila nanescena u državama članicama Sustava zelene karte osiguranja, a koja je viša od iznosa iz stavka 8. ovoga članka, nadoknaditi do iznosa određenog propisima o obveznom osiguranju države u kojoj je šteta nastala.

(6) Odluku o povećanju osigurane svote iz stavka 2. ovoga članka donosi Vlada Republike Hrvatske na prijedlog nadzornog tijela.

prestanak važenja

(7) Odluka iz stavka 6. ovoga članka objavljuje se u »Narodnim novinama«.

prestanak važenja

(8) Najniža osigurana svota temeljem ugovora o osiguranju od automobilske odgovornosti određuje se u sljedećim iznosima:

1. u slučaju štete zbog smrti, tjelesne ozljede i oštećenja zdravlja do iznosa od 42,750.000,00 kuna po štetnom događaju bez obzira na broj oštećenika,
2. u slučaju uništenja ili oštećenja stvari do iznosa od 8,550.000,00 kuna po štetnom događaju bez obzira na broj oštećenika.

(9) Vlada Republike Hrvatske može donijeti odluku o povećanju ili sniženju osigurane svote iz stavka 8. ovoga članka sukladno obavijesti Europske komisije koja se periodično objavljuje u Službenom listu Europske unije u skladu s Europskim indeksom potrošačkih cijena, utvrđenim na temelju Uredbe Vijeća (EZ) br. 2494/95 od 23. listopada 1995. o harmoniziranim indeksima potrošačkih cijena (SL L 257, 27. 10. 1995.).

(10) Ako osigurane svote iz stavka 8. ovoga članka zbog promjene tečaja ne odgovaraju iznosima izraženim u eurima u obavijesti Europske komisije iz stavka 9. ovoga članka Vlada Republike Hrvatske može odlukom uskladiti iznose osiguranih svota.

Subrogacijski zahtjevi nositelja socijalnog osiguranja **Članak 27.**

(1) Društvo za osiguranje obvezno je zavodima koji obavljaju poslove zdravstvenoga, mirovinskog ili invalidskog osiguranja nadoknaditi stvarnu štetu u okviru odgovornosti svoga osiguranika i u granicama obveza preuzetih ugovorom o osiguranju.

(2) Stvarnom štetom u smislu stavka 1. ovoga članka smatraju se troškovi liječenja i drugi nužni troškovi učinjeni sukladno propisima o zdravstvenom osiguranju, kao i razmjerni iznos mirovine oštećene osobe, odnosno članova njezine obitelji.

(3) Razmjerni iznos mirovine određuje se prema propisima o mirovinskom osiguranju u visini razlike između invalidske mirovine utvrđene rješenjem Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje i invalidske mirovine koja bi bila utvrđena u slučaju povrede na radu.

(4) Odredbe stavka 1., 2. i 3. ovoga članka odgovarajuće se primjenjuju na subrogacijske zahtjeve društava za osiguranje za naknadu stvarne štete isplaćene na temelju dobrovoljnog zdravstvenog, mirovinskog, rentnog ili sličnog osiguranja.

(5) Obvezu iz stavka 1. ovoga članka prema zavodu koji obavlja poslove zdravstvenog osiguranja društvo za osiguranje dužno je izvršiti u skladu s odredbama zakona koji uređuje obvezno zdravstveno osiguranje.

Promjena vlasnika vozila **Članak 28.**

(1) Ako se za vrijeme trajanja osiguranja promijeni vlasnik vozila, prava i obveze iz ugovora o osiguranju od automobilske odgovornosti prenose se na novog vlasnika, i traju do isteka trajanja osiguranja uključujući i prava i obveze iz članka 8. ovoga Zakona.

(2) Tijela ovlaštena za registraciju vozila dužna su o promjeni podataka u evidenciji o registriranim vozilima u roku od osam dana obavijestiti Hrvatski ured za osiguranje.

Naknada štete nastale uporabom neosiguranog vozila **Članak 29.**

(1) Oštećena osoba kojoj je šteta nanescena uporabom vozila čiji se vlasnik nije osigurao od automobilske odgovornosti može podnijeti odštetni zahtjev Hrvatskom uredu za osiguranje.

(2) Oštećena osoba kojoj je šteta nanescena uporabom neregistriranog i neosiguranog vozila preuzetog u drugoj državi članici kojem je određite Republika Hrvatska u roku najviše 30 dana nakon isporuke vozila može podnijeti odštetni zahtjev Hrvatskom uredu za osiguranje.

(3) U slučaju štete nanescene uporabom vozila iz stavka 1. i 2. ovoga članka Hrvatski ured za osiguranje jamči za obveze najviše do iznosa iz članka 26. stavka 8. ovoga Zakona.

(4) Obradu i isplatu takvih šteta Hrvatski ured za osiguranje može povjeriti svome članu, koji je obvezan štetu obraditi i isplatiti na teret Garancijskog fonda.

(5) Hrvatski ured za osiguranje ima pravo na naknadu od osobe koja je odgovorna za štetu, i to isplaćenog iznosa štete, kamate i troškova.

Naknada štete nastale uporabom nepoznatog vozila Članak 30.

- (1) Oštećena fizička osoba kojoj je šteta nanesena uporabom nepoznatog vozila može podnijeti odštetni zahtjev Hrvatskom uredu za osiguranje.
- (2) Oštećena fizička osoba ima pravo zahtijevati naknadu štete zbog smrti, tjelesne ozljede ili oštećenja zdravlja i to najviše do iznosa iz članka 26. stavka 8. ovoga Zakona.
- (3) Oštećena osoba ima pravo zahtijevati naknadu štete zbog uništenja ili oštećenja stvari do iznosa iz stavka 2. ovoga članka propisanog za štete na stvarima i uz samopridržaj u iznosu od 3.750,00 kuna ako je Hrvatski ured za osiguranje nekom od sudionika ove prometne nesreće nadoknadio štetu zbog smrti ili teških tjelesnih ozljeda koje su zahtijevale bolničko liječenje.

stavak 3. primjenjuje se od dana prijema RH u EU

- (4) Ako se pronađe vozilo čijom je uporabom nanesena šteta te se utvrdi odgovorni osiguratelj, Hrvatski ured za osiguranje ima pravo na naknadu od odgovorne osobe odnosno od odgovornog osiguratelja, i to isplaćenog iznosa štete, kamate i troškova.

Naknada štete u slučaju nastanka razloga za prestanak društva za osiguranje odnosno stečaja Članak 31.

- (1) U slučaju nastanka razloga za prestanak društva za osiguranje odnosno stečaja na osnovi pravomoćnog rješenja nadležnog trgovačkog suda, oštećena osoba može podnijeti odštetni zahtjev Hrvatskom uredu za osiguranje.
- (2) Oštećena osoba ima pravo zahtijevati naknadu štete najviše do iznosa iz članka 26. stavka 8. ovoga Zakona.
- (3) U slučaju isplate štete tijekom provođenja likvidacijskog postupka, Hrvatski ured za osiguranje ima pravo na naknadu od društva za osiguranje nad kojim se provodi likvidacijski postupak i to isplaćenog iznosa štete, kamate i troškova, a ako je nad društvom za osiguranje otvoren stečaj, Hrvatski ured za osiguranje ima pravo na naknadu tih iznosa iz stečajne mase društva za osiguranje.

Međunarodna isprava o osiguranju vozila inozemne registracije Članak 32.

- (1) Vozač koji vozilom inozemne registracije ulazi na teritorij Republike Hrvatske mora imati valjanu međunarodnu ispravu o osiguranju od automobilske odgovornosti koje vrijedi na teritoriju Europske unije ili neki drugi dokaz o postojanju takva osiguranja, koje pokriva štete najmanje do iznosa iz članka 26. stavka 8. ovoga Zakona.

do dana prijema RH u EU odredbe stavka 1. na odgovarajući se način primjenjuju samo na teritoriju RH

- (2) Policija je ovlaštena kontrolirati ispunjavanje uvjeta iz stavka

1. ovoga članka.

- (3) Kada vozila ulaze na teritorij Republike Hrvatske s teritorija druge države članice, policija je ovlaštena obavljati nesustavne kontrole ispunjavanja uvjeta iz stavka 1. ovoga članka kojima nije cilj isključivo provjera osiguranja od automobilske odgovornosti.

Dokazi postojanja međunarodne isprave Članak 33.

- (1) Međunarodnim ispravama i dokazima iz članka 32. stavka 1. ovoga Zakona smatra se službena registarska pločica koju nosi vozilo koje je uobičajeno stacionirano na području države čiji je nacionalni ured potpisnik Multilateralnog sporazuma odnosno valjana Zelena karta izdana za vozilo koje potječe iz države čiji nacionalni ured za osiguranje nije potpisnik Multilateralnog sporazuma, te druge isprave i dokazi čiju valjanost priznaje Hrvatski ured za osiguranje.
- (2) Valjanost međunarodnih isprava i dokaza Hrvatski ured za osiguranje priznaje obavještanjem tijela ovlaštenog za nadzor granice Republike Hrvatske.
- (3) Priznavanje valjanosti međunarodnih isprava i dokaza uključuje i jamčenje Hrvatskog ureda za osiguranje za obveze utemeljene tim ispravama i dokazima do iznosa iz članka 26. ovoga Zakona, a ako je za vozilo inozemne registracije ugovorom o osiguranju ugovoren veći iznos, Hrvatski ured za osiguranje jamči do visine ugovorenog iznosa osigurateljnog pokrića.

Pravo na naknadu štete Članak 34.

- (1) Oštećena osoba kojoj je u Republici Hrvatskoj nanesena šteta uporabom vozila inozemne registracije za koje postoji valjana međunarodna isprava ili dokaz o postojanju osiguranja od automobilske odgovornosti iz članka 32. stavka 1. ovoga Zakona može podnijeti odštetni zahtjev Hrvatskom uredu za osiguranje.
- (2) Za naknadu štete koja je nanesena uporabom vozila s teritorija država potpisnica Multilateralnog sporazuma koje nema nikakvu registarsku pločicu ili ima registarsku pločicu koja ne odgovara ili više ne odgovara vozilu, odnosno štete nanesene uporabom određenog tipa vozila za koji registarska pločica, tablica osiguranja niti drugi znak raspoznavanja sličan registarskoj pločici nije potreban, primjenjuju se odredbe članka 29. ovoga Zakona.
- (3) U slučaju štete nanesene uporabom vozila iz stavka 1. ovoga članka Hrvatski ured za osiguranje jamči za obveze najviše do iznosa iz članka 26. stavka 8. ovoga Zakona, a ako je za vozilo inozemne registracije ugovorom o osiguranju ugovoren veći iznos, Hrvatski ured za osiguranje jamči do visine ugovorenog iznosa osigurateljnog pokrića.

- (4) Obradu i isplatu ovakvih šteta Hrvatski ured za osiguranje može povjeriti svojim članovima ili specijaliziranim organizacijama za obradu navedenih šteta, koji su dužni odštetni zahtjev obraditi i likvidirati sukladno međunarodnim

sporazumima o obveznom osiguranju od automobilske odgovornosti.

Granično osiguranje od automobilske odgovornosti Članak 35.

(1) Vozač vozila inozemne registracije koji nema valjanu međunarodnu ispravu ili dokaz o postojanju osiguranja od automobilske odgovornosti iz članka 32. stavka 1. ovoga Zakona dužan je sklopiti ugovor o osiguranju od automobilske odgovornosti (granično osiguranje) koje vrijedi na teritoriju država članica s važnošću za vrijeme njegovog boravka na teritoriju države članice, a najmanje na 15 dana.

do dana prijema RH u EU odredbe stavka 1. na odgovarajući se način primjenjuju samo na teritoriju RH

(2) Za provedbu osiguranja iz stavka 1. ovoga članka nadležan je Hrvatski ured za osiguranje.

(3) Ako vozač vozila iz stavka 1. ovoga članka prije ulaska na teritorij Republike Hrvatske ne sklopi ugovor o osiguranju iz stavka 1. ovoga članka, onemogućit će se ulazak vozila zajedno s vozačem na teritorij Republike Hrvatske.

(4) Ispunjenje obveza vozača vozila inozemne registracije iz stavka 1. ovoga članka nadzire osoba ovlaštena za nadzor granice Republike Hrvatske.

(5) Ako osoba ovlaštena za nadzor u prometu utvrdi prilikom nadzora da vozač nema valjanu međunarodnu ispravu ili dokaz o postojanju osiguranja od automobilske odgovornosti iz stavka 1. ovoga članka, spriječit će daljnju uporabu vozila i naložiti sklapanje ugovora o osiguranju od automobilske odgovornosti iz stavka 1. ovoga članka.

Pravo na naknadu štete po osnovi graničnog osiguranja Članak 36.

(1) Oštećena osoba kojoj je šteta nanescena uporabom vozila inozemne registracije koje je osigurano kod osobe iz članka 35. stavka 1. ovoga Zakona može podnijeti odštetni zahtjev osiguratelju koji je izdao policu osiguranja ili Hrvatskom uredu za osiguranje.

(2) Oštećena osoba ima pravo zahtijevati naknadu štete najviše do iznosa iz članka 26. stavka 8. ovoga Zakona.

(3) Ako je oštećena osoba odštetni zahtjev iz stavka 1. ovoga članka podnijela osiguratelju koji je izdao policu osiguranja, na odgovarajući se način primjenjuju odredbe članka 11., 12. i 14. ovoga Zakona.

(4) Ako je oštećena osoba odštetni zahtjev iz stavka 1. ovoga članka podnijela Hrvatskom uredu za osiguranje, na odgovarajući se način primjenjuju odredbe članka 15. ovoga Zakona.

(5) Oštećena osoba može odštetni zahtjev podnijeti i nacionalnom uredu države u kojoj je nastao štetni događaj, a koji jamči za

obveze najviše do iznosa osigurateljnog pokrića propisanog u njegovoj državi.

stavak 5. primjenjuje se od dana prijema RH u EU

Pravo na naknadu štete od neosiguranog inozemnog vozila Članak 37.

članak 37. primjenjuje se od dana prijema RH u EU

Za naknadu štete koja je nanescena uporabom vozila inozemne registracije koje nema valjanu međunarodnu ispravu ili dokaz o postojanju osiguranja od automobilske odgovornosti iz članka 32. stavka 1. ovoga Zakona, a niti ugovor o osiguranju iz članka 35. stavka 1. ovoga Zakona, primjenjuju se odredbe članka 29. ovoga Zakona.

Europsko izvješće o nesreći Članak 38.

(1) U slučaju prometne nesreće sudionici moraju ispuniti i potpisati te međusobno razmijeniti Europsko izvješće o nesreći. Uredno ispunjeno Europsko izvješće o nesreći može se koristiti kao odštetni zahtjev po osnovi osiguranja od automobilske odgovornosti, odnosno kao izjava o okolnostima načina nastanka štetnog događaja.

(2) Društvo za osiguranje dužno je ugovaratelju osiguranja uz policu osiguranja od automobilske odgovornosti uručiti Europsko izvješće o nesreći.

(3) Za vrijeme upotrebe vozila u prometu vozač je dužan imati Europsko izvješće o nesreći i predočiti ga na zahtjev osobe ovlaštene za nadzor u prometu.

GLAVA IV. OSIGURANJE ZRAČNOG PRIJEVOZNIKA, ODNOSNO OPERATORA ZRAKOPLOVA OD ODGOVORNOSTI ZA ŠTETE NANESENE TREĆIM OSOBAMA I PUTNICIMA

Dužnost sklapanja ugovora o osiguranju Članak 39.

prestanak važenja

(1) Odredbe ovoga Zakona o obvezi sklapanja ugovora o osiguranju zračnog prijevoznika, odnosno operatora zrakoplova od odgovornosti za štete nanescene trećim osobama i putnicima primjenjuju se na sve zračne prijevoznike, odnosno operatore zrakoplova koji lete unutar, u, iz ili preko teritorija Republike Hrvatske, ako posebnim propisom ili međunarodnim sporazumom koji obvezuje Republiku Hrvatsku nije drugačije određeno.

(2) Ugovorom o osiguranju iz stavka 1. ovoga članka pokrivene su:

1. štete trećim osobama zbog smrti, tjelesne ozljede, narušavanja zdravlja, uništenja ili oštećenja stvari za vrijeme leta zrakoplova,

2. štete zbog smrti, tjelesne ozljede ili narušavanja zdravlja putnika za vrijeme leta zrakoplova,
3. štete zbog gubitka, odnosno oštećenja osobnih stvari putnika koje se nalaze u kabini zrakoplova,
4. štete zbog gubitka, odnosno oštećenja tereta i predane prtljage.
- (3) Treća osoba je svaka pravna ili fizička osoba osim putnika i članova letačke i kabinske posade zrakoplova za vrijeme leta zrakoplova.
- (4) Putnik iz stavka 2. točke 2. i 3. ovoga članka je svaka osoba koja se prevozi zrakoplovom uz pristanak zračnog prijevoznika, odnosno operatora zrakoplova, osim članova letačke i kabinske posade zrakoplova koji su u službi za vrijeme leta zrakoplova.
- (5) Ugovor o osiguranju iz stavka 1. ovoga članka ne mora pokrивati štete iz stavka 2. točke 3. i 4. ovoga članka ako se zrakoplov ne koristi u komercijalne svrhe.
- (6) Ugovorom o osiguranju iz stavka 1. ovoga članka pokrивene su i štete zbog rizika rata, terorizma, otmice, sabotaze, nezakonitog prisvajanja zrakoplova i građanske pobune.
- (7) Iznimno od odredbe stavka 6. ovoga članka, ugovor o osiguranju iz stavka 1. ovoga članka ne mora pokrивati štete zbog rizika rata i terorizma za:
- a) državne zrakoplove kako su definirani u članku 3(b) Konvencije o međunarodnom civilnom zrakoplovstvu, potpisane u Chicagu 7. prosinca 1944.,
 - b) zrakoplovne modele kojima MTOM iznosi do 20 kg,
 - c) letjelice koje polijeću s nogu pilota (uključujući motorne parajedrilice i ovjesne jedrilice),
 - d) vezane balone,
 - e) zmajeve,
 - f) padobrane (uključujući vučene padobrane),
 - g) zrakoplove (uključujući jedrilice) kojima MTOM iznosi do 500 kg, i mikrolake zrakoplove, koji:
 - se koriste u nekomercijalne svrhe, ili
 - se koriste za obuku pilota, lokalno, koji ne uključuju prelazak državne granice.
- (8) Zračni prijevoznik, odnosno operator zrakoplova koji leti unutar, u, iz ili preko teritorija Republike Hrvatske mora imati važeći ugovor o osiguranju od odgovornosti za štete iz stavka 2. ovoga članka, ako međunarodnim ugovorom nije drugačije određeno.

(9) Iznimno od odredbe stavka 8. ovoga članka, zračni prijevoznik koji nije iz Republike Hrvatske, odnosno države stranke ECAA Sporazuma, odnosno čiji zrakoplov je registriran izvan teritorija neke od država stranaka ECAA Sporazuma i čiji letovi ne uključuju slijetanje na teritorij ili uzlijetanje s teritorija Republike Hrvatske nego samo vrše prelet preko teritorija Republike Hrvatske ne mora ugovorom o osiguranju imati pokrивene štete iz stavka 2. točke 2., 3. i 4. ovoga članka.

(10) Odredbe članka 29., 30., 31., 32., 33. i 34. ovoga Zakona kojima se uređuje osiguranje vlasnika vozila od odgovornosti za štete nanesene trećim osobama, odgovarajuće se primjenjuju na osiguranje zrakoplova od odgovornosti za štetu nanesenu trećim osobama i putnicima.

Obveza društva za osiguranje i osigurana svota Članak 40.

prestanak važenja

(1) Obvezu društva za osiguranje iz ugovora o osiguranju iz članka 39. stavka 1. ovoga Zakona predstavlja osigurana svota – važeća na dan štetnog događaja, ako ugovorom o osiguranju nije određena viša osigurana svota.

(2) Najniža osigurana svota po jednom štetnom događaju određena ugovorom o osiguranju iz stavka 1. ovoga članka iznosi:

1. za štete trećim osobama:

a) za letjelice koje polijeću s nogu pilota 10.000 SDR,

b) za slobodne balone s posadom 20.000 SDR,

c) za zrakoplove kojima MTOM iznosi:

– do 500 kg 750.000 SDR,

– od 501 do 1000 kg 1.500.000 SDR,

– od 1.001 do 2.700 kg 3.000.000 SDR,

– od 2.701 do 6000 kg 7.000.000 SDR,

– od 6.001 do 12.000 kg 18.000.000 SDR,

– od 12.001 do 25.000 kg 80.000.000 SDR,

— od 25.000 kg do 50.000 kg 150.000.000 SDR,

— od 50.001 kg do 200.000 kg 300.000.000 SDR,

— od 200.001 kg do 500.000 kg 500.000.000 SDR,

— iznad 500.001 kg 700.000.000 SDR,

2. za pojedinog putnika 250.000 SDR,

3. za prtljagu 1.000 SDR,

4. za teret, po kg 17 SDR.

(3) Iznimno od odredbe stavka 2. točke 2. ovoga članka, najniža osigurana svota po jednom štetnom događaju određena ugovorom o osiguranju iz članka 39. stavka 1. ovoga Zakona za zrakoplove kojima MTOM iznosi 2.700 kg ili manje koji se ne koristi u komercijalne svrhe za pojedinog putnika iznosi 100.000 SDR.

(4) Odluku o povećanju osigurane svote iz stavka 2. ovoga članka donosi Vlada Republike Hrvatske na prijedlog nadzornog tijela.

(5) Odluka iz stavka 4. ovoga članka objavljuje se u »Narodnim novinama«.

Članak 40.a

Pojmovi u smislu ove glave imaju jednako značenje kao pojmovi uporabljeni u Uredbi (EZ) br. 785/2004.

Članak 40.b

(1) Zračni prijevoznik, odnosno operator zrakoplova obavezan je sklopiti ugovor o osiguranju od odgovornosti za štetu prouzročenu putnicima, prtljazi, teretu i trećim osobama, koju prouzroči zrakoplov registriran u skladu s odredbama ovoga Zakona i Uredbom br. (EZ) 785/2004, ako se nalazi na teritoriju Republike Hrvatske, odnosno u njezinu zračnom prostoru.

(2) Ugovor o osiguranju iz stavka 1. ovoga članka sklapa zračni prijevoznik, odnosno operator zrakoplova u skladu s Uredbom (EZ) br. 785/2004.

(3) Obveza osiguranja od odgovornosti u skladu s Uredbom (EZ) br. 785/2004 vrijedi i za zračnog prijevoznika i operatora stranog zrakoplova ako ulazi u zračni prostor Republike Hrvatske.

(4) Obveza iz stavka 1. ovoga članka ne vrijedi za zrakoplove Oružanih snaga Republike Hrvatske i za druge državne zrakoplove i uređaje na koje se ne primjenjuje Uredba (EZ) br. 785/2004.

(5) U potvrdi ili drugom dokazu o sklopljenom ugovoru o osiguranju iz stavka 1. ovoga članka moraju biti navedeni osigurani rizici te da je osiguranje sklopljeno u skladu s Uredbom (EZ) br. 785/2004.

Članak 40.c

(1) Obveza društva za osiguranje iz članka 40.a ovoga Zakona ograničena je iznosom osiguranja na dan štetnog događaja, ako ugovorom o osiguranju nije ugovoren viši iznos.

(2) Najniži iznos osiguranja iz pojedinačnog štetnog događaja neovisno o broju oštećenika za koji mora biti sklopljeno osiguranje iz ove glave utvrđen je Uredbom (EZ) br. 785/2004.

(3) U vezi s primjenom članka 6. stavka 1. Uredbe (EZ) br. 785/2004, najniža osigurana svota u odnosu na putnike za nekomercijalne operacije zrakoplova s MTOM od 2700 kg ili manje je 100.000 SDR za svakog putnika.

Članak 40.d

(1) Ako je šteta prouzročena neosiguranim zrakoplovom za kojeg važi obvezno osiguranje po ovome Zakonu ili Uredbi br. (EZ) 785/2004, osim kod osiguranja odgovornosti za štetu prouzročenu na teretu, odgovara Hrvatski ured za osiguranje onako kako bi odgovaralo društvo za osiguranje da je sklopljeno osiguranje, i to najviše do osiguranog iznosa koji je propisan na dan štetnog događaja.

(2) Hrvatski ured za osiguranje ne odgovara za štetu koju prouzroči nepoznati zrakoplov.

Članak 40.e

Za štete koje prouzroče neosigurani zrakoplovi primjenjuju se odredbe članka 44. stavka 5. i stavka 10. ovoga Zakona.

GLAVA V.

OSIGURANJE VLASNIKA BRODICE ODNOSNO JAhte OD ODGOVORNOSTI ZA ŠTETU NANESENU TREĆIM OSOBAMA

Dužnost sklapanja ugovora o osiguranju

Članak 41.

(1) Vlasnik brodice odnosno jahte čija je snaga porivnih strojeva veća od 15 kW, a koja po propisima o registraciji brodice mora biti upisana u očevidnik brodice odnosno jahti, dužan je sklopiti ugovor o osiguranju od odgovornosti za štetu koju uporabom brodice odnosno jahte može nanijeti trećim osobama zbog smrti, tjelesne ozljede ili narušavanja zdravlja.

(2) Trećim osobama iz stavka 1. ovoga članka ne smatraju se osobe koje se nalaze na brodici odnosno jahti kojom je prouzročena šteta, osobe koje se nalaze na drugoj brodici, jahti,

brodu odnosno drugom plovnom objektu.

(3) Vlasnik inozemne brodice odnosno jahte koja ulazi u teritorijalno more Republike Hrvatske mora imati važeći ugovor o osiguranju od odgovornosti za štete iz stavka 1. ovoga članka, osim ako ne postoji drugo odgovarajuće jamstvo za naknadu štete ili ako međunarodnim ugovorom nije drugačije određeno.

(4) Odredbe članka 29., 30., 31., 32., 33. i 34. ovoga Zakona kojima se uređuje osiguranje vlasnika vozila od odgovornosti za štetu nanесenu trećim osobama, odgovarajuće se primjenjuju na osiguranje vlasnika brodice odnosno jahte od odgovornosti za štetu nanесenu trećim osobama.

(5) Odredbe ovoga članka odgovarajuće se primjenjuju na odgovornost vlasnika motornog čamca pri plovidbi unutarnjim vodama Republike Hrvatske.

Osigurana svota **Članak 42.**

(1) Obveze društva za osiguranje iz ugovora o osiguranju iz članka 41. stavka 1. ovoga Zakona predstavlja osigurana svota važeća na dan štetnog događaja, ako ugovorom o osiguranju nije određena viša osigurana svota.

(2) Najniža osigurana svota po jednom štetnom događaju određena ugovorom o osiguranju iz članka 41. stavka 1. ovoga Zakona iznosi 3.500.000,00 kuna.

(3) Odluku o povećanju osigurane svote iz stavka 2. ovoga članka donosi Vlada Republike Hrvatske na prijedlog nadzornog tijela.

(4) Odluka iz stavka 3. ovoga članka objavljuje se u »Narodnim novinama«.

GLAVA VI. **OBAVLJANJE POSLOVA OBVEZNIH OSIGURANJA**

Opća odredba **Članak 43.**

(1) Društvo za osiguranje smije obavljati poslove obveznih osiguranja u prometu samo u vrsti obveznog osiguranja iz članka 2. stavka 1. ovoga Zakona za koje je dobilo dozvolu nadzornog tijela, a društvo za osiguranje države članice smije obavljati poslove obveznih osiguranja u prometu samo u vrsti obveznog osiguranja iz članka 2. stavka 1. ovoga Zakona u kojoj ima pravo obavljati poslove obveznih osiguranja u prometu u Republici Hrvatskoj neposredno ili preko podružnice.

(2) Društvo za osiguranje iz stavka 1. ovoga članka poslove obveznih osiguranja u prometu dužno je obavljati u skladu s odredbama ovoga Zakona i Zakona o osiguranju.

(3) Informacije koje društvo za osiguranje daje ugovaratelju osiguranja prije sklapanja ugovora o osiguranju i tijekom trajanja ugovora o osiguranju moraju biti sastavljene u skladu s odredbama ovoga Zakona i Zakona o osiguranju koje propisuju

sadržaj i oblik tih informacija.

(4) Ugovor o osiguranju, polica osiguranja ili druga isprava o osiguranju, uvjeti osiguranja i druga dokumentacija u vezi s ugovorom o osiguranju moraju biti u skladu s odredbama ovoga Zakona i drugih propisa koji određuju njihov sadržaj, u pisanom obliku i na hrvatskom jeziku.

(5) Društvo za osiguranje ne smije obavljati poslove obveznih osiguranja u prometu ako nije član Hrvatskog ureda za osiguranje.

(6) Na nadzor poslovanja društva za osiguranje primjenjuju se odredbe Zakona o osiguranju koje propisuju nadzor poslovanja društva za osiguranje.

(7) Nadzorno tijelo izriče nadzorne mjere društvu za osiguranje u skladu s odredbama ovoga Zakona i Zakona o osiguranju.

(8) Protiv rješenja nadzornog tijela žalba nije dopuštena, ali se može pokrenuti upravni spor podnošenjem tužbe nadležnom Upravnom sudu u roku od 30 dana od dana primitka rješenja nadzornog tijela.

(9) Društvo za osiguranje države članice koje neposredno ili preko podružnice obavlja poslove osiguranja iz članka 2. stavka 1. točke 2. ovoga Zakona mora imenovati predstavnika koji ima sjedište, odnosno stalno prebivalište u Republici Hrvatskoj te njegovo ime, odnosno naziv i adresu priopćiti nadzornom tijelu i Hrvatskom uredu za osiguranje.

(10) Imenovani predstavnik iz stavka 9. ovoga članka u ime i za račun društva za osiguranje obrađuje odštetne zahtjeve i isplaćuje štete oštećenim osobama, zastupa društvo za osiguranje pred sudovima i nadležnim tijelima u Republici Hrvatskoj.

(11) Imenovani predstavnik iz stavka 9. ovoga članka može obavljati i poslove ovlaštenog predstavnika iz članka 47. ovoga Zakona.

(12) Imenovani predstavnik iz stavka 9. ovoga članka mora obavljati poslove na hrvatskom jeziku.

GLAVA VII. **GARANCIJSKI FOND**

Garancijski fond **Članak 44.**

(1) Garancijski fond je imovina Hrvatskog ureda za osiguranje namijenjena izvršenju obveza po osnovi:

1. šteta nastalih izvan teritorija Republike Hrvatske u nekoj od država članica odnosno trećoj državi članici Sustava zelene karte od osiguranih i neosiguranih vozila koja se uobičajeno nalaze u Republici Hrvatskoj za koje inozemnom nacionalnom uredu, sukladno Kretskom sporazumu, Multilateralnom sporazumu te drugim međunarodnim sporazumima jamči Hrvatski ured za osiguranje,

2. šteta nastalih izvan teritorija Republike Hrvatske u nekoj od država članica od vozila inozemne registracije osiguranih na temelju članka 35. stavka 1. ovoga Zakona,

točka 2. primjenjuje se od dana prijema RH u EU

3. šteta nastalih izvan teritorija Republike Hrvatske u nekoj od država članica odnosno trećoj državi članici Sustava zelene karte na temelju članka 57. ovoga Zakona,

4. šteta nastalih na teritoriju Republike Hrvatske od neosiguranih prijevoznih sredstava,

5. šteta zbog smrti, tjelesne ozljede ili oštećenja zdravlja nastalih na teritoriju Republike Hrvatske od nepoznatih prijevoznih sredstava,

6. šteta nastalih na teritoriju Republike Hrvatske od vozila inozemne registracije iz članka 34., 36. i 37. ovoga Zakona,

7. šteta zbog uništenja ili oštećenja stvari nastalih na teritoriju Republike Hrvatske od nepoznatih vozila na temelju članka 30. ovoga Zakona,

točka 7. primjenjuje se od dana prijema RH u EU

8. šteta koje oštećene osobe nisu mogle naplatiti zbog nastanka razloga za prestanak društva za osiguranje odnosno stečaja na temelju članka 31. ovoga Zakona,

9. osiguranog iznosa ako vlasnik vozila koje služi za prijevoz putnika suprotno odredbi članka 21. ovoga Zakona nije sklopio ugovor o osiguranju putnika u javnom prometu od posljedica nesretnog slučaja ili ako osigurani iznos nije isplaćen zbog nastanka razloga za prestanak društva za osiguranje, odnosno stečaja na temelju članka 31. ovoga Zakona.

10. šteta nastalih na teritoriju Republike Hrvatske, odnosno u nekoj od država članica Sustava zelene karte od osiguranih vozila koja su uobičajeno stacionirana u Republici Hrvatskoj, koje su isplatili uredi za naknadu država članica sukladno njihovom zakonodavstvu, odnosno međunarodnim sporazumima, a za koje jamči Hrvatski ured za osiguranje.

(2) Iz Garancijskog fonda nadoknađuju se i troškovi obrade šteta iz stavka 1. ovoga članka.

(3) Odredbe stavka 1. i 2. ovoga članka primjenjuju se i na štete koje u nastale, a nisu riješene prije stupanja na snagu ovoga Zakona.

(4) Iz Garancijskog fonda ne nadoknađuju se štete koje prouzroče vozila inozemne registracije koja prometuju na teritoriju Republike Hrvatske na temelju posebnih sporazuma kojih je potpisnik Republika Hrvatska, ako ta vozila nemaju međunarodnu ispravu ili dokaz o postojanju osiguranja od

automobilske odgovornosti iz članka 32., stavka 1. ovoga Zakona.

(5) Zavodi za zdravstveno, mirovinsko i invalidsko osiguranje te društva za osiguranje sa subrogacijskim potraživanjima, kao i druge fizičke i pravne osobe koje su na bilo koji način neposredno oštećenoj osobi nadoknadile štetu ili dio štete nanesene uporabom neosiguranog ili nepoznatog prijevoznog sredstva, nemaju pravo na naknadu isplaćenih iznosa iz Garancijskog fonda.

(6) Iznimno od odredbe stavka 5. ovoga članka, društvo za osiguranje koje je oštećenoj osobi nadoknadilo štetu ili dio štete nanesene uporabom neosiguranog ili nepoznatog prijevoznog sredstva po osnovi obveznih osiguranja u prometu iz članka 2. stavak 1. ovoga Zakona ima pravo na naknadu isplaćenih iznosa iz Garancijskog fonda.

(7) U slučaju postojanja prava na naknadu štete iz Garancijskog fonda, od oštećene se osobe ne smije zahtijevati podnošenje dokaza o tome da osoba odgovorna za štetu odbija odnosno da nije sposobna platiti štetu.

(8) Mogući spor između Hrvatskog ureda za osiguranje i društva za osiguranje ili između društava za osiguranje, glede pitanja tko je od njih dužan isplatiti naknadu štete oštećenoj osobi, riješit će se na način da je to dužan učiniti onaj kojemu je oštećena osoba prvo podnijela odštetni zahtjev. Naknadu štete oštećenoj osobi treba isplatiti neodgodivo. U slučaju da kasnije bude donesena pravomoćna odluka prema kojoj je naknadu štete dužna isplatiti suprotna strana, strana koja je oštećenoj osobi nadoknadila štetu ima pravo na naknadu i to isplaćenog iznosa štete, kamate i troškova.

(9) Za obveze iz ovoga članka oštećenim osobama jamči Hrvatski ured za osiguranje.

(10) Hrvatski ured za osiguranje ima pravo na naknadu od osobe koja je odgovorna za štetu, i to isplaćenog iznosa štete, kamate i troškova.

(11) Sredstva koja se isplaćuju iz Garancijskog fonda na temelju stavka 1. točke 8. i točke 9. ovoga članka zbog nastanka razloga za prestanak društva za osiguranje, odnosno stečaja, ograničena su u jednoj kalendarskoj godini na 0,5% od ukupno zaračunate bruto premije obveznih osiguranja u prometu u prethodnoj kalendarskoj godini i isplaćuju se isključivo iz sredstava Garancijskog fonda koja su namijenjena izvršenju obveza iz stavka 1. točke 8. i točke 9. ovoga članka zbog nastanka razloga za prestanak društva za osiguranje, odnosno stečaja.

(12) Ako je iz Garancijskog fonda isplaćena naknada štete prema stavku 1. točki 8. i točki 9. ovoga članka, zbog nastanka razloga za prestanak društva za osiguranje, odnosno stečaja, Hrvatski ured za osiguranje ima pravo regresa prema svakom od osiguranika ili ugovaratelja osiguranja najviše do iznosa od 20.000,00 kuna iz istog štetnog događaja.

Obveza uplaćivanja doprinosa za Garancijski fond**Članak 45.**

(1) Društvo za osiguranje koje obavlja poslove obveznih osiguranja iz članka 2. stavka 1. ovoga Zakona dužno je Hrvatskom uredu za osiguranje uplaćivati doprinos za Garancijski fond, i to razmjerno premiji ili broju rizika ostvarenoj u određenoj vrsti obveznog osiguranja u tekućoj godini.

(2) Nadzorno tijelo propisat će način obračuna i rokove uplate doprinosa iz stavka 1. ovoga članka.

(3) Hrvatski ured za osiguranje dužan je neodgodivo obavijestiti nadzorno tijelo ako društvo za osiguranje postupa u suprotnosti s odredbama stavka 1. ovoga članka i propisima donesenima na temelju stavka 2. ovoga članka.

(4) Ako društvo za osiguranje postupa u suprotnosti s odredbama stavka 1. ovoga članka i propisa donesenih na temelju stavka 2. ovoga članka, nadzorno tijelo takvom društvu može oduzeti dozvolu za obavljanje poslova obveznih osiguranja iz članka 2. stavka 1. ovoga Zakona.

Imovina namijenjena za obveze Garancijskog fonda**Članak 46.**

(1) Hrvatski ured za osiguranje dužan je imovinu namijenjenu za obveze Garancijskog fonda voditi odvojeno od ostale imovine Hrvatskog ureda za osiguranje.

(2) Hrvatski ured za osiguranje dužan je nadzornom tijelu dostavljati mjesečno izvješće o stanju imovine namijenjene za obveze Garancijskog fonda.

(3) Nadzorno tijelo podrobnije će propisati način vođenja i uporabe imovine namijenjene za obveze Garancijskog fonda.

GLAVA VIII.**POSEBNE ODREDBE O PROVOĐENJU OSIGURANJA
OD AUTOMOBILSKE ODGOVORNOSTI****VIII.1. Zaštita oštećenih osoba u prometnim
nesrećama u državama članicama****Ovlašteni predstavnik za rješavanje šteta****Članak 47.**

članak 47. primjenjuje se od dana prijema RH u EU

(1) Ovlašteni predstavnik za rješavanje šteta na temelju osiguranja od automobilske odgovornosti (u daljnjem tekstu: ovlašteni predstavnik) je osoba koja u ime i za račun odgovornog osiguratelja prikuplja informacije, poduzima mjere potrebne za rješavanje šteta te u državi stalnog prebivališta oštećene osobe obavlja odgovarajuće isplate u slučaju šteta nastalih zbog prometne nesreće u državi članici koja nije država stalnog prebivališta oštećene osobe odnosno u trećim državama čiji je nacionalni Ured za osiguranje član Sustava zelene karte, a prouzročenih uporabom vozila koja su osigurana i uobičajeno stacionirana u nekoj od država članica različitoj od države stalnog

prebivališta oštećene osobe.

(2) Ovlašteni predstavnik mora imati sve potrebne ovlasti za zastupanje društva za osiguranje u odnosu na oštećene osobe i državna tijela, te u toj državi mora imati sjedište odnosno prebivalište.

(3) Ovlašteni predstavnik mora biti osposobljen za obradu odštetnih zahtjeva na službenom jeziku države za koju je imenovan.

(4) Ovlašteni predstavnik može raditi za jedno društvo ili za više društava za osiguranje.

(5) Bez obzira na odredbu stavka 1. ovoga članka, oštećena osoba može odštetni zahtjev ostvarivati izravno od prouzročitelja prometne nesreće ili odgovornog osiguratelja.

(6) Pravne osobe iz članka 27. ovoga Zakona te druge pravne osobe na koje su na temelju ovoga Zakona prenijeta prava oštećene osobe na naknadu, nemaju pravo ostvarivati naknadu štete od ovlaštenog predstavnika.

Članak 48.

članak 48. primjenjuje se od dana prijema RH u EU

(1) Društvo za osiguranje koje obavlja poslove osiguranja od automobilske odgovornosti na teritoriju Republike Hrvatske, dužno je u svim drugim državama članicama imenovati ovlaštene predstavnike.

(2) Društvo za osiguranje putem Informacijskog centra izvješćuje informacijske centre drugih država članica o imenima i adresama ovlaštenih predstavnika.

Članak 49.

članak 49. primjenjuje se od dana prijema RH u EU

Sustav imenovanja ovlaštenih predstavnika u državama članicama ne utječe na materijalno pravo koje se primjenjuje pri obradi konkretnih odštetnih zahtjeva, niti mijenja sudsku nadležnost.

Članak 50.

članak 50. primjenjuje se od dana prijema RH u EU

(1) U slučaju štete odgovorni je osiguratelj ili njegov ovlašteni predstavnik dužan u roku od tri mjeseca od dana podnošenja odštetnog zahtjeva, oštećenoj osobi dostaviti:

– obrazloženu ponudu za naknadu štete ako su odgovornost za naknadu štete i visina štete nesporni,

– utemeljeni odgovor ako su odgovornost za naknadu štete ili visina štete sporni.

(2) Ako odgovorni osiguratelj ili njegov ovlašteni predstavnik u roku iz stavka 1. ovoga članka oštećenoj osobi ne dostavi

obrazloženu ponudu za naknadu štete, odnosno utemeljeni odgovor, oštećena osoba protiv odgovornog osiguratelja može podnijeti tužbu u mjestu svoga prebivališta.

(3) Nadzorno tijelo izvijestit će nadležno nadzorno tijelo države članice ako odgovorni osiguratelj ili njegov ovlašteni predstavnik krši odredbu stavka 1. ovoga članka.

VIII.2. Informacijski centar

Članak 51.

(1) Informacijski centar uspostavlja se u okviru Hrvatskog ureda za osiguranje radi što učinkovitijeg ostvarivanja odštetnog zahtjeva na osnovi šteta nastalih u prometnim nesrećama uporabom vozila.

Članak 52.

(1) Informacijski centar iz članka 51. ovoga Zakona:

1. prikuplja podatke i vodi registar podataka,
 2. omogućuje uvid u podatke iz točke 1. ovoga stavka,
 3. pruža pomoć oštećenim osobama pri prikupljanju podataka iz registra iz točke 1. ovoga stavka i prikupljanju podataka iz registara informacijskih centara drugih država članica.
- (2) Registar iz stavka 1. točke 1. ovoga članka sadrži podatke:
1. o registarskim oznakama, vrstama, markama, tipovima te brojevima šasija vozila registriranih u Republici Hrvatskoj,
 2. o brojevima polica osiguranja od automobilske odgovornosti za vozila iz točke 1. ovoga stavka,
 3. o datumima prestanka važenja osigurateljnog pokrića na temelju ugovora o osiguranju od automobilske odgovornosti,
 4. o nazivima i sjedištima društava za osiguranje koja pružaju osigurateljno pokriće na temelju polica osiguranja iz točke 3. ovoga stavka,
 5. o imenu i prezimenu (odnosno nazivu), datumu rođenja, osobnom identifikacijskom broju (OIB), stalnom i privremenom prebivalištu osiguranika,
 6. o imenima i adresama odnosno sjedištima ovlaštenih predstavnika koje su imenovala društva za osiguranje iz Republike Hrvatske u drugim državama članicama,

točka 6. primjenjuje se od dana prijema RH u EU

7. o popisu vlasnika vozila koja su u Republici Hrvatskoj izuzeta od obveze osiguranja od automobilske odgovornosti. Navedeni popis i ime tijela odgovornog za plaćanje odštete dostavlja se Europskoj komisiji.

(3) Podaci iz stavka 2. ovoga članka prikupljaju se od društava za osiguranje i evidencije registriranih vozila u Republici Hrvatskoj.

(4) Društva za osiguranje dužna su dostavljati podatke za registar iz stavka 2. ovoga članka u skladu s odredbama Zakona o zaštiti osobnih podataka.

(5) Na zahtjev oštećene osobe podatke iz stavka 2. ovoga članka Hrvatski ured za osiguranje zatražit će i iz registara informacijskih centara drugih država članica.

(6) Društvo za osiguranje i tijelo koje vodi evidenciju registriranih vozila u Republici Hrvatskoj dužni su podatke iz stavka 2. ovoga članka redovito dostavljati Hrvatskom uredu za osiguranje.

Članak 53.

Podatke iz članka 52. stavka 2. točke 1., 2., 3., 4. i 5. ovoga Zakona Informacijski centar čuva najmanje sedam godina od dana objave registracije vozila ili prestanka važenja police osiguranja.

Članak 54.

članak 54. primjenjuje se od dana prijema RH u EU

Radi pružanja pomoći kod prikupljanja podataka iz članka 52. stavka 1. točke 3. ovoga Zakona Informacijski centar surađuje s informacijskim centrima drugih država članica.

Članak 55.

članak 55. primjenjuje se od dana prijema RH u EU

(1) Informacijski centar dužan je oštećenim osobama sedam godina nakon prometne nesreće, iz svoga ili iz registra Informacijskog centra druge države članice, neodgodivo omogućiti uvid u sljedeće podatke:

1. naziv i adresu društva za osiguranje koje pruža osigurateljno pokriće na temelju police osiguranja vozila kojim je prouzročena prometna nesreća,
2. broj police osiguranja iz točke 1. ovoga stavka,
3. ime i prezime (odnosno naziv) te adresu ovlaštenog predstavnika u Republici Hrvatskoj kojeg je imenovalo društvo za osiguranje države članice koje pruža osigurateljno pokriće na temelju police osiguranja vozila kojim je prometna nesreća prouzročena.

(2) Informacijski centar na zahtjev oštećene osobe prikuplja podatke o imenu i prezimenu (odnosno nazivu) te adresi vlasnika, pretežitog vozača ili evidentiranog korisnika vozila ako je oštećena osoba iskazala pravni interes za prikupljanje takve informacije. Navedene podatke Informacijski centar prikuplja ponajprije od društava za osiguranje ili od tijela nadležnih za registraciju vozila.

(3) Informacijski centar pribavlja za oštećenu osobu podatak o imenu i prezimenu (odnosno nazivu) te adresi osobe koja mu jamči za štetu prouzročenu vozilom za koju vrijedi iznimka od obveze sklapanja osiguranja od automobilske odgovornosti.

Članak 56.

(1) Informacijski centar mora svim oštećenim osobama te drugim sudionicima bilo koje prometne nesreće omogućiti uvid u podatke i korištenje podataka sukladno ovom Zakonu.

(2) Obrada i čuvanje podataka, omogućavanje uvida u podatke i korištenje podataka koji su po svojoj prirodi osobni podaci, mora se obavljati sukladno odredbama članka 16. ovoga Zakona.

VIII.3. Ured za naknadu**Članak 57.**

članak 57. primjenjuje se od dana prijema RH u EU

(1) Ured za naknadu uspostavlja se u okviru Hrvatskog ureda za osiguranje.

(2) Oštećene osobe sa stalnim prebivalištem u Republici Hrvatskoj odštetni zahtjev mogu podnijeti Uredu za naknadu ako je prometna nesreća nastala u drugoj državi članici, odnosno u trećoj državi čiji je nacionalni Ured za osiguranje član Sustava zelene karte, a prouzročena je vozilom koje je osigurano te uobičajeno stacionirano u drugoj državi članici.

(3) Ured za naknadu nadležan je samo u iznimnim slučajevima kada odgovorni osiguratelj odnosno njegov ovlašteni predstavnik nisu ispunili svoje obveze propisane ovim Zakonom.

(4) Oštećene osobe iz stavka 2. ovoga članka mogu svoj odštetni zahtjev podnijeti Uredu za naknadu:

1. ako u roku od tri mjeseca od dana kada je oštećena osoba podnijela svoj odštetni zahtjev odgovornom osiguratelju ili njegovu ovlaštenom predstavniku, odgovorni osiguratelj ili njegov ovlašteni predstavnik nisu postupili sukladno članku 50. ovoga Zakona,

2. ako odgovorni osiguratelj u Republici Hrvatskoj nije imenovao ovlaštenog predstavnika; u tom slučaju oštećena osoba ne smije podnijeti odštetni zahtjev Uredu za naknadu ako odštetni zahtjev već ostvaruje neposredno od odgovornog osiguratelja i ako je oštećena osoba u roku od tri mjeseca nakon podnošenja odštetnog zahtjeva od odgovornog osiguratelja dobila utemeljen odgovor,

3. ako nije bilo moguće u roku od dva mjeseca od dana podnošenja odštetnog zahtjeva identificirati vozilo odnosno odgovornog osiguratelja.

Članak 58.

članak 58. primjenjuje se od dana prijema RH u EU

(1) Ured za naknadu dužan je očitovati se o odštetnom zahtjevu u roku od dva mjeseca od dana podnošenja odštetnog zahtjeva. Ured za naknadu obustavit će postupak ako društvo za osiguranje ili njegov ovlašteni predstavnik ispunio svoje obveze iz članka 50. ovoga Zakona.

(2) Ured za naknadu o primitku odštetnog zahtjeva i o tome da će u roku od dva mjeseca od primitka odštetnog zahtjeva postupiti na odgovarajući način odmah obavješćuje:

a) odgovornog osiguratelja ili njegova ovlaštenog predstavnika,

b) Ured za naknadu u državi članici u kojoj je registrirano društvo za osiguranje kod kojeg je sklopljen ugovor o osiguranju od automobilske odgovornosti,

c) osobu koja je prouzročila prometnu nesreću ako je ona poznata.

Članak 59.

članak 59. primjenjuje se od dana prijema RH u EU

(1) Ako je oštećena osoba iz članka 57. ovoga Zakona izravno protiv prouzročitelja prometne nesreće ili odgovornog osiguratelja pokrenula sudski postupak, odštetni zahtjev ne može uputiti Uredu za naknadu.

(2) Pravne osobe na koje su na temelju zakona prešla prava oštećenih osoba na naknadu štete prema prouzročitelju prometne nesreće ili njegovu društvu za osiguranje i pravne osobe iz članka 27. ovoga Zakona nemaju pravo na naknadu štete od Ureda za naknadu.

(3) Ako je Ured za naknadu oštećenoj osobi iz članka 57. ovoga Zakona isplatio štetu, ima pravo na naknadu isplaćenog iznosa štete i troškova od Ureda za naknadu one države članice kod čijeg je društva za osiguranje, sukladno sklopljenim međunarodnim sporazumima, sklopljen ugovor o osiguranju od automobilske odgovornosti.

(4) Ured za naknadu dužan je, sukladno sklopljenim međunarodnim sporazumima, nadoknaditi isplaćeni iznos štete Uredu za naknadu države članice ako se radi o obvezi na temelju ugovora o osiguranju od automobilske odgovornosti društva za osiguranje koje je registrirano na području Republike Hrvatske.

Članak 60.

Ako nije moguće identificirati vozilo koje je prouzročilo štetu odnosno ako u roku od dva mjeseca od dana podnošenja odštetnog zahtjeva nije bilo moguće utvrditi odgovornog osiguratelja, oštećena osoba iz članka 57. ovoga Zakona može svoj odštetni zahtjev podnijeti Uredu za naknadu. Ured za naknadu koji je nadoknadio štetu oštećenoj osobi ima pravo na naknadu isplaćenih iznosa naknade štete i troškova sukladno sklopljenim međunarodnim sporazumima, i to:

1. u slučaju da nije bilo moguće utvrditi odgovornog osiguratelja - od Garancijskog fonda u onoj državi članici u kojoj je vozilo uobičajeno stacionirano,

2. u slučaju da nije moguće identificirati vozilo - od Garancijskog fonda u onoj državi članici u kojoj se prometna nesreća dogodila,

3. u slučaju vozila iz trećih država - od Garancijskog fonda u onoj državi članici u kojoj se prometna nesreća dogodila.

Članak 61.

Ured za naknadu obveze iz članka 57. i članka 59. stavka 4. ovoga Zakona izvršava iz Garancijskog fonda.

VIII.4. Obavljanje poslova u osiguranju od automobilske odgovornosti država članica Europske unije

brisano

Članak 62.

brisano

(1) Društvo za osiguranje države članice Europske unije, odnosno podružnica društva za osiguranje države članice Europske unije može na području Republike Hrvatske početi obavljati poslove obveznih osiguranja u prometu ako smije na području Republike Hrvatske obavljati poslove osiguranja sukladno članku 83. Zakona o osiguranju.

(2) Društvo za osiguranje, odnosno podružnica iz stavka 1. ovoga članka mora biti član Hrvatskog ureda za osiguranje.

(3) Na člana Hrvatskog ureda za osiguranje iz stavka 2. ovoga članka odgovarajuće se primjenjuju odredbe članka 43. i 45. ovoga Zakona.

(4) Društvo za osiguranje odnosno podružnica iz stavka 1. ovoga članka, mora imenovati predstavnika koji ima sjedište odnosno stalno prebivalište u Republici Hrvatskoj, te njegovo ime odnosno naziv i adresu priopćiti nadzornom tijelu i Hrvatskom uredu za osiguranje.

(5) Imenovani predstavnik iz stavka 4. ovoga članka u ime i za račun društva za osiguranje odnosno podružnice iz stavka 1. ovoga članka obrađuje odštetne zahtjeve i isplaćuje štete oštećenim osobama, zastupa društvo pred sudovima i nadležnim tijelima u Republici Hrvatskoj.

(6) Imenovani predstavnik iz stavka 4. ovoga članka može obavljati i poslove ovlaštenog predstavnika iz članka 47. ovoga Zakona.

(7) Imenovani predstavnik iz stavka 4. ovoga članka mora obavljati poslove na hrvatskom jeziku.

GLAVA IX. PREKRŠAJNE ODREDBE

Prekršaji osiguratelja Članak 63.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 1.000,00 do 5.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj društvo za osiguranje:

1. ako ugovaratelju osiguranja ne uruči uvjete osiguranja

sukladno odredbi članka 8. stavka 3. ovoga Zakona,

2. ako na zahtjev svog osiguranika ne izda potvrdu o eventualno postavljenim odštetnim zahtjevima trećih osoba na temelju osiguranja od automobilske odgovornosti u roku, odnosno za razdoblje sukladno odredbi članka 22. stavka 8. ovoga Zakona,

(2) Novčanom kaznom u iznosu od 500,00 do 1.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka i odgovorna osoba društva za osiguranje.

(3) Novčanom kaznom u iznosu od 200.000,00 do 500.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj društvo za osiguranje:

1. ako sklopi ugovor o osiguranju protivno odredbi članka 8. stavka 1. ovoga Zakona,

2. ako obavlja poslove obveznih osiguranja u prometu protivno članku 43. stavku 1. ovoga Zakona,

3. ako obavlja poslove obveznih osiguranja iz članka 2. stavka 1. ovoga Zakona, a nije član Hrvatskog ureda za osiguranje

4. ako ne uplati doprinos za Garancijski fond sukladno odredbama članka 45. stavka 1. i 2. ovoga Zakona.

(4) Novčanom kaznom u iznosu od 5.000,00 do 25.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj iz stavka 3. ovoga članka i odgovorna osoba društva za osiguranje.

(5) Novčanom kaznom u iznosu od 20.000,00 do 100.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj društvo za osiguranje:

1. ako odbije ponudu za sklapanje ugovora o osiguranju protivno odredbi članka 8. stavka 2. ovoga Zakona,

2. ako počne primjenjivati uvjete osiguranja, a o tome ne obavijesti nadzorno tijelo u roku iz članka 10. stavka 1. ovoga Zakona ili ako ne oblikuje premije osiguranja u skladu s člankom 10. stavkom 1. ovoga Zakona ili ako na zahtjev nadzornog tijela iz stavka 1. ovoga Zakona ne dostavi cjenik premija, tehničke podloge i ostale elemente korištene za izračun premija osiguranja,

3. ako oštećenoj osobi ne dostavi obrazloženu ponudu za naknadu štete odnosno utemeljeni odgovor u roku iz članka 12. stavka 1. ovoga Zakona,

4. ako oštećenoj osobi ne isplati iznos naknade štete ili nespornog dijela naknade štete sukladno odredbi članka 12. stavka 3. ovoga Zakona,

5. ako postupa protivno odredbi članka 16. ovoga Zakona,

6. ako ne imenuje ovlaštene predstavnike u državama članicama sukladno odredbama članka 47. ovoga Zakona.

(6) Novčanom kaznom u iznosu od 10.000,00 do 25.000,00 kuna

kaznit će se za prekršaj iz stavka 5. ovoga članka i odgovorna osoba društva za osiguranje.

(7) Novčanom kaznom u iznosu od 10.000,00 do 25.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj ovlašteni predstavnik društva za osiguranje ako oštećenoj osobi ne dostavi obrazloženu ponudu za naknadu štete odnosno utemeljeni odgovor u roku iz članka 50. stavka 1. ovoga Zakona.

Prekršaji Hrvatskog ureda za osiguranje Članak 64.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 20.000,00 do 100.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj Hrvatski ured za osiguranje:

1. ako oštećenoj osobi ne dostavi obrazloženu ponudu za naknadu štete odnosno utemeljeni odgovor u roku iz članka 12. stavka 1. ovoga Zakona kada je nadležan za naknadu štete sukladno odredbama članka 15. stavka 1. ovoga Zakona,

2. ako oštećenoj osobi ne isplati iznos naknade štete ili nespornog dijela naknade štete sukladno odredbi članka 12. stavka 3. ovoga Zakona kada je nadležan za naknadu štete sukladno odredbama članka 15. stavka 1. ovoga Zakona,

3. ako postupava protivno odredbi članka 16. ovoga Zakona,

4. ako imovinu Garancijskog fonda vodi protivno odredbi članka 46. stavka 1. ovoga Zakona,

5. ako ne vodi i ne upotrebljava imovinu Garancijskog fonda na način određen propisom donesenim ne temelju članka 46. stavka 3. ovoga Zakona,

6. ako ne uspostavi Informacijski centar, te ne održava njegovu ažurnost sukladno odredbi članka 51. ovoga Zakona,

7. ako Informacijski centar ne čuva podatke iz članka 52. stavka 2. točke 1., 2., 3., 4., i 5. ovoga Zakona sukladno odredbama članka 53. ovoga Zakona,

8. ako ne uspostavi Ured za naknadu sukladno odredbama članka 57. ovoga Zakona,

9. ako ne obavijesti nadzorno tijelo o saznanju da osiguratelj čini prekršaj odnosno ne dostavi sve dokaze sukladno odredbama članka 67. stavka 2. i 3. ovoga Zakona.

(2) Novčanom kaznom u iznosu od 10.000,00 do 25.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka i odgovorna osoba Hrvatskog ureda za osiguranje.

(3) Novčanom kaznom u iznosu od 1.000,00 do 5.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj Hrvatski ured za osiguranje:

1. ako ne obavijesti nadzorno tijelo sukladno odredbi članka 45. stavka 3. ovoga Zakona,

2. ako ne izvijesti nadzorno tijelo o stanju imovine Garancijskog fonda na način utvrđen odredbama članka 46. stavka 2. ovoga Zakona,

3. ako oštećenoj osobi, odnosno drugom sudioniku prometne nesreće ne omogući uvid u podatke i korištenje podataka sukladno odredbi članka 56. ovoga Zakona.

(4) Novčanom kaznom u iznosu od 500,00 do 1.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj iz stavka 3. ovoga članka i odgovorna osoba Hrvatskog ureda za osiguranje.

Prekršaji vlasnika vozila, brodice, odnosno jahte Članak 65.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 5.000,00 do 50.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna ili fizička osoba ako kao vlasnik vozila, odnosno korisnik u svojstvu posjednika brodice, odnosno jahte prije uporabe vozila, brodice, odnosno jahte u prometu ne sklopi ugovor o osiguranju te ga ne obnavlja dok je vozilo, brodica, odnosno jahta u prometu sukladno odredbi članka 4. stavka 1. ovoga Zakona.

(2) Novčanom kaznom u iznosu od 1.000,00 do 5.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka i odgovorna osoba pravne osobe.

Prekršaji zračnog prijevoznika, odnosno operatora zrakoplova Članak 65.a

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 20.000,00 do 200.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj zračni prijevoznik, odnosno operator zrakoplova koji je pravna osoba ili trgovac pojedinac ako:

1. ne sklopi ugovor o osiguranju od odgovornosti za štetu putnicima, prtljazi, teretu i trećim osobama sukladno članku 4. stavku 1. Uredbe (EZ) br. 785/2004,

2. ne osigura svaki pojedini let, bez obzira na to je li zrakoplov koji se upotrebljava njegovo vlasništvo, predmet ugovora o leasingu, sporazuma o zajedničkom pothvatu, franšizi, partnerstvu (primjerice, zajedničko prodavanje mjesta na istom letu, codesharing) ili bilo kojem drugom sporazumu iste prirode sukladno članku 4. stavku 2. Uredbe (EZ) br. 785/2004,

3. u ugovoru o osiguranju od odgovornosti za štetu putnicima, prtljazi i teretu, kada se zrakoplov koristi u komercijalne svrhe, najniže osigurane svote nisu u skladu sa člankom 6. Uredbe (EZ) br. 785/2004,

4. zrakoplov iz članka 2. Uredbe (EZ) br. 785/2004 nema pri svakom letu potvrdu ili drugi dokaz o sklopljenom ugovoru o osiguranju u skladu sa člankom 8. Uredbe (EZ) br. 785/2004,

5. ako na zahtjev Hrvatske agencije za civilno zrakoplovstvo ne predoči ugovor o osiguranju u skladu s člankom 8. Uredbe (EZ) br. 785/2004.

(2) Novčanom kaznom u iznosu od 5.000,00 do 10.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka operator zrakoplova u nekomercijalnom letu koji je fizička osoba.

(3) Kaznom od 3.000,00 do 10.000,00 kuna kaznit će se:

1. odgovorna osoba zračnog prijevoznika, odnosno operatora zrakoplova koji počinu prekršaj iz stavka 1. ovoga članka,

2. zapovjednik, odnosno druga odgovorna osoba koju odredi zračni prijevoznik ili operator zrakoplova, ako na zahtjev inspektora ili druge ovlaštene osobe za nadzor odbije predočiti dokaz o sklopljenom odgovarajućem osiguranju od odgovornosti u skladu sa člankom 8. Uredbe br. (EZ) 785/2004,

3. operator zrakoplova u nekomercijalnom zračnom prometu koji je fizička osoba i koji počinu prekršaj iz točke 2. ovoga stavka.

Prekršaji vozača vozila Članak 66.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 300,00 do 1.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj vozač vozila:

1. ako na zahtjev ovlaštene službene osobe ne predoči policu osiguranja ili drugi dokaz o sklopljenom ugovoru o osiguranju sukladno odredbi članka 6. stavka 1. ovoga Zakona,

2. ako na zahtjev ovlaštene službene osobe ne predoči Europsko izvješće o nesreći sukladno odredbi članka 38. stavka 3. ovoga Zakona.

(2) Novčanom kaznom u iznosu od 5.000,00 do 20.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj vozač vozila ako ne sklopi ugovor o osiguranju od automobilske odgovornosti (granično osiguranje) sukladno odredbama članka 35. stavka 1. ovoga Zakona.

Pokretanje prekršajnog postupka Članak 67.

(1) Prekršajni postupak pokreće se na prijedlog:

– nadzornog tijela za prekršaje iz članka 63. i 64. ovoga Zakona,

– tijela za nadzor u prometu za prekršaje iz članka 65. i 66. ovoga Zakona.

– Hrvatske agencije za civilno zrakoplovstvo za prekršaje iz članka 65.a.

(2) Hrvatski ured za osiguranje dužan je neodgodivo obavijestiti nadzorno tijelo ako ima saznanja da osiguratelj čini prekršaj iz članka 63. ovoga Zakona.

(3) Hrvatski ured za osiguranje dužan je uz obavijest iz stavka 2. ovoga članka nadzornom tijelu dostaviti sve dokaze o prekršaju osiguratelja.

GLAVA X. PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Uvjeti osiguranja i premije Članak 68.

Članak 68. prestaje važiti 31.12.2007.

(1) Društva za osiguranje koja obavljaju poslove obveznih osiguranja u prometu iz članka 2. stavka 1. ovoga Zakona dužna su primjenjivati odredbe stavka 2., 3., 4., 5., 6., 7., 8., i 9. ovoga članka.

(2) Društva za osiguranje iz stavka 1. ovoga članka dužna su, kao članovi Hrvatskog ureda za osiguranje, donijeti zajedničke uvjete osiguranja i premijski sustav s jedinstvenim osnovicama funkcionalne premije osiguranja za vrste osiguranja iz članka 2. stavka 1. ovoga Zakona.

(3) Društva za osiguranje dužna su prije primjene zajedničkih uvjeta osiguranja i premijskog sustava iz stavka 2. ovoga članka dobiti odobrenje nadzornog tijela.

(4) Zahtjev za izdavanje odobrenja iz stavka 3. ovoga članka podnosi Hrvatski ured za osiguranje.

(5) Nadzorno tijelo izdat će odobrenje iz stavka 3. ovoga članka ako su zajednički uvjeti osiguranja i premijski sustav iz stavka 2. ovoga članka sukladni propisima koji uređuju oblikovanje tehničkih pričuva, aktuarskim načelima i pravilima struke.

(6) Ako nadzorno tijelo utvrdi da zajednički uvjeti osiguranja i premijski sustav iz stavka 2. ovoga članka nisu sukladni propisima koji uređuju oblikovanje tehničkih pričuva, aktuarskim načelima i pravilima struke donijet će mjeru da ih društvo za osiguranje izmijeni.

(7) Nadzorno tijelo u odobrenju iz stavka 5. ovoga članka odredit će početak primjene zajedničkih uvjeta osiguranja i premijskog sustava osiguranja iz stavka 2. ovoga članka.

(8) Zajedničke uvjete i premijski sustav iz stavka 2. ovoga članka objavljuje Hrvatski ured za osiguranje nakon dobivanja odobrenja iz stavka 3. ovoga članka, a najkasnije 30 dana prije početka primjene.

(9) Nadzorno tijelo može samostalno donijeti zajedničke uvjete osiguranja i premijski sustav s jedinstvenim osnovicama funkcionalne premije osiguranja za vrste osiguranja iz članka 2. stavka 1. ovoga Zakona ako na osnovi tehničkih rezultata poslovanja društava za osiguranje iz stavka 1. ovoga članka procijeni potrebnim odnosno ako se ne primjenjuju odredbe stavka 2., 3., 4., 6. i 7. ovoga članka.

Usklađivanje društava za osiguranje Članak 69.

(1) Društva za osiguranje koja na dan stupanja na snagu ovoga Zakona obavljaju poslove obveznih osiguranja u prometu dužna

su u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona uskladiti svoje uvjete za osiguranje s odredbama ovoga Zakona.

(2) Hrvatski ured za osiguranje dužan je u roku od jedne godine od dana stupanja na snagu ovoga Zakona uspostaviti Informacijski centar sukladno odredbama ovoga Zakona.

Donošenje propisa Članak 70.

(1) Nadzorno tijelo dužno je donijeti propise na temelju ovlasti iz ovoga Zakona u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

(2) Do stupanja na snagu propisa iz stavka 1. ovoga članka primjenjuju se podzakonski propisi doneseni na temelju Zakona o osiguranju (»Narodne novine«, br. 46/97. – pročišćeni tekst, 116/99. i 11/02.), ako nisu u suprotnosti s ovim Zakonom.

Prestanak važenja propisa Članak 71.

(1) Od dana prijema Republike Hrvatske u članstvo Europske unije početak će se primjenjivati odredbe članka 30. stavka 3., članka 36. stavka 5., članka 37., članka 44. stavka 1. točke 2. i 7., članka 47. do 50., članka 52. stavka 2. točke 6., članka 54. i 55. te članka 57. do 59. ovoga Zakona.

(2) Do dana iz stavka 1. ovoga članka odredbe članka 32. stavka 1. i članka 35. stavka 1. ovoga Zakona na odgovarajući način primjenjuju se samo na teritoriju Republike Hrvatske.

(3) Danom prijama Republike Hrvatske u Europsku uniju prestaju važiti odredbe članka 10. stavka 2. i 3. ovoga Zakona.

(4) Članak 68. ovoga Zakona prestaje važiti 31. prosinca 2007.

Stupanje na snagu Članak 72.

Ovaj Zakon objavit će se u »Narodnim novinama«, a stupa na snagu 1. siječnja 2006.

Zakon o obveznim osiguranjima u prometu (Narodne novine, br. NN 151-2921/2005), objava od 23.12.2005, na snazi od 1.1.2006

Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o obveznim osiguranjima u prometu (Narodne novine, br. NN 36-797/2009), objava od 23.3.2009, na snazi od 31.3.2009

Zakon o dopuni Zakona o obveznim osiguranjima u prometu (Narodne novine, br. NN 75-1793/2009), objava od 30.6.2009, na snazi od 8.7.2009

Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o obveznim osiguranjima

u prometu (Narodne novine, br. NN 76-1526/2013), objava od 21.6.2013, na snazi od 1.7.2013. propisuje i:

"Članak 33.

(1) U cijelom tekstu Zakona o obveznim osiguranjima u prometu (»Narodne novine«, br. 151/05., 36/09. i 75/09.) riječi: »država članica Europske unije« u odgovarajućem broju i padežu zamjenjuju se riječima: »država članica« u odgovarajućem broju i padežu.

(2) U cijelom tekstu Zakona o obveznim osiguranjima u prometu (»Narodne novine«, br. 151/05., 36/09. i 75/09.) riječi: »prometna nezgoda« u odgovarajućem broju i padežu zamjenjuju se riječima: »prometna nesreća« u odgovarajućem broju i padežu."

Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o obveznim osiguranjima u prometu (Narodne novine, br. NN 152-2870/2014), objava od 22.12.2014, na snazi od 30.12.2014. propisuje:

"Članak 7.

...

(2) U pogledu odštetnih zahtjeva na koje se odnosi odredba članka 3. stavka 1. ovoga Zakona podnijetih prije stupanja na snagu ovoga Zakona, rokovi i zakonske zatezne kamate iz članka 12. Zakona o obveznim osiguranjima u prometu (»Narodne novine«, br. 151/05., 36/09., 75/09. i 76/13.) teku od dana stupanja na snagu ovoga Zakona."